

BATAILLE D'AUSTERLITZ

L'exposition Austerlitz 1805–2025 commémore l'une des batailles les plus marquantes de l'histoire européenne, qui eut lieu près de Slavkov (Austerlitz), non loin de Brno. Aujourd'hui, la République tchèque est un État moderne au cœur de l'Europe, dont le paysage porte les traces d'une histoire riche et d'événements dramatiques. Brno, deuxième plus grande ville du pays, est un centre culturel, universitaire et d'innovation, alliant monuments historiques, architecture moderne et vie sociale dynamique. Slavkov, surtout connu pour son château, fut en 1805 le théâtre de la bataille des Trois Empereurs, où s'affrontèrent les armées française, autrichienne et russe. Aujourd'hui, le paysage garde le souvenir de ces événements à travers des monuments commémoratifs et des sentiers pédagogiques, préservant la mémoire du courage comme des souffrances des soldats de l'époque. L'année 2025 offre l'occasion de réfléchir à nouveau sur des événements vieux de 220 ans et de s'interroger sur le lien entre passé et présent au cœur de l'Europe.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ

The exhibition Austerlitz 1805–2025 commemorates one of the most significant battles in European history, which took place near Slavkov (Austerlitz) by Brno. Today, the Czech Republic is a modern state in the heart of Europe, whose landscape bears the marks of a rich history and dramatic events. Brno, the country's second largest city, is a cultural, university, and innovation center, connecting historical landmarks with modern architecture and a vibrant social life. Slavkov, best known for its castle, witnessed the Battle of the Three Emperors in 1805, when French, Austrian, and Russian troops clashed. Today, the landscape recalls these events with memorials and educational trails, preserving the memory of both the heroism and suffering of the soldiers of that time. The year 2025 offers an opportunity for new reflection on events 220 years old and for contemplation of the connection between past and present in the heart of Europe.

GER

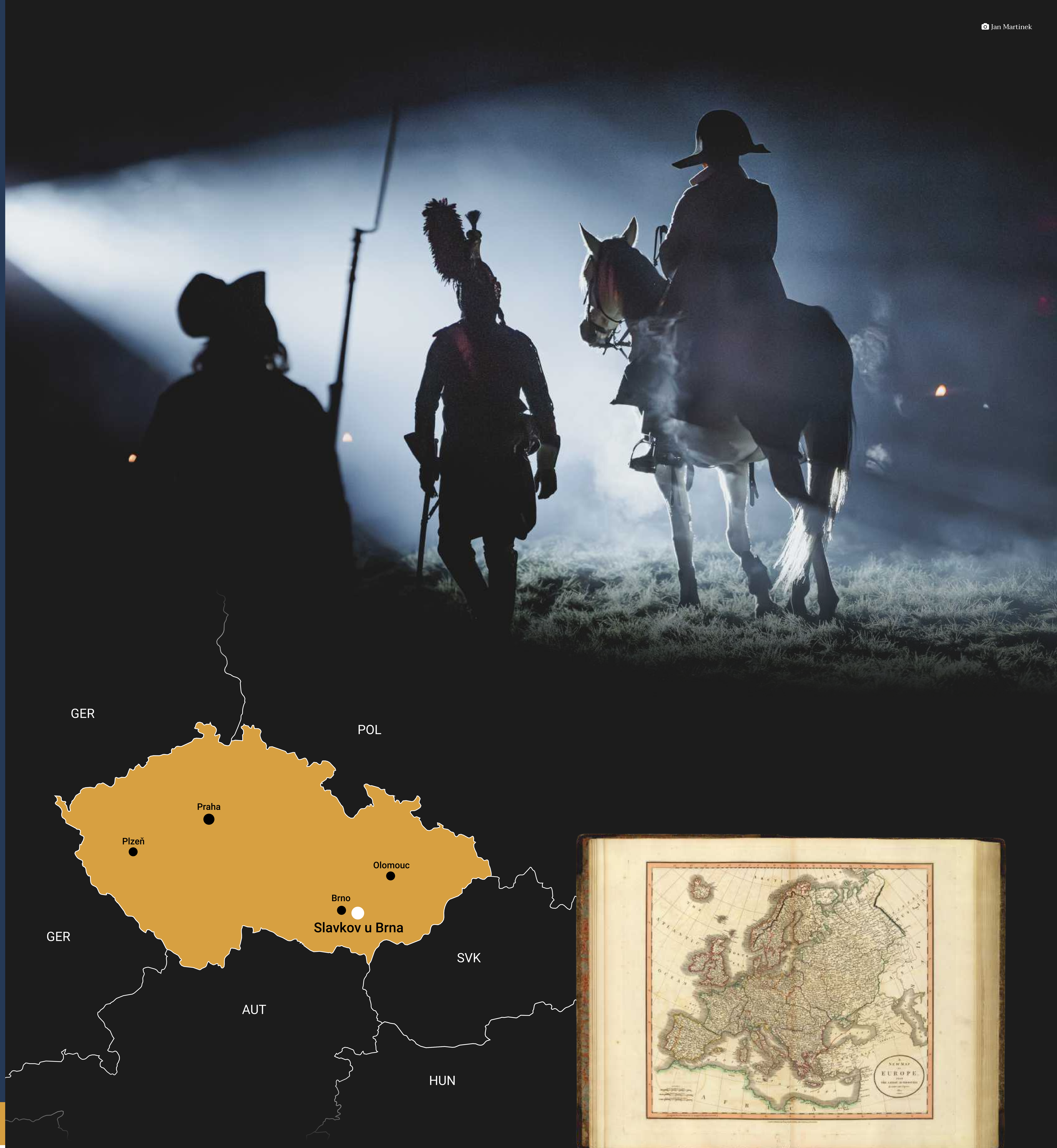
SCHLACHT VON AUSTERLITZ

Die Ausstellung Austerlitz 1805–2025 erinnert an eine der bedeutendsten Schlachten der europäischen Geschichte, die bei Slavkov (Austerlitz) bei Brünn stattfand. Die Tschechische Republik ist heute ein moderner Staat im Zentrum Europas, dessen Landschaft die Spuren einer reichen Geschichte und dramatischer Ereignisse trägt. Brünn, die zweitgrößte Stadt des Landes, ist ein kulturelles, universitäres und innovatives Zentrum, das historische Denkmäler mit moderner Architektur und einem lebendigen gesellschaftlichen Leben verbindet. Slavkov, vor allem bekannt durch das Schloss Slavkov, war 1805 Zeuge der Schlacht der drei Kaiser, in der französische, österreichische und russische Truppen aufeinandertrafen. Heute erinnert die Landschaft mit Denkmälern und Lehrpfaden an diese Ereignisse und bewahrt die Erinnerung an den Heldenmut wie auch das Leiden der damaligen Soldaten. Das Jahr 2025 bietet die Gelegenheit, die 220 Jahre zurückliegenden Ereignisse neu zu reflektieren und über die Verbindung von Vergangenheit und Gegenwart im Herzen Europas nachzudenken.

CZE

BITVA U SLAVKOVA

Výstava Austerlitz 1805–2025 připomíná jednu z nejvýznamnějších bitev evropských dějin, která se odehrála u Slavkova u Brna. Česká republika je dnes moderní stát ve středu Evropy, jehož krajina nese stopy bohaté historie i dramatických událostí. Brno, druhé největší město republiky, je kulturním, univerzitním a inovačním centrem, propojujícím historické památky s moderní architekturou a živým společenským životem. Slavkov u Brna, známý především svým zámekem, byl svědkem bitvy tří císařů v roce 1805, kdy se střetla francouzská, rakouská a ruská vojska. Dnes krajina připomíná události památníky a naučnými stezkami, zachovávající památku hrdinství i utrpení tehdejších vojáků. Rok 2025 nabízí příležitost k nové reflexi události starých 220 let a k zamyslení nad propojením minulosti a přítomnosti v srdci Evropy.

VISIT
AUSTERLITZ

Europe 1804

Velvyslancství ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

CENTRE TCHÈQUE
PARIS

jižní morava
Centrální cestovní ruch

B | R | N | O |

MB Muzeum Brněnska
Památník Mohyla míru

BATAILLE D'AUSTERLITZ

CHÂTEAU D'AUSTERLITZ

Ce vaste château baroque a vu le jour grâce notamment à trois membres de la famille noble des Kaunitz. Le premier d'entre eux, Dominique André comte de Kaunitz, avait besoin (compte tenu de sa haute fonction de vice-chancelier impérial) d'une résidence suffisamment représentative. Il engagea donc l'architecte italien Domenico Martinelli et entreprit, dans les années 1690, la construction d'un vaste complexe baroque. La mort prématurée de Dominique André en 1705 empêcha l'achèvement des travaux et ce fut son fils, Maximilien Georges, qui prit le relais pour poursuivre la réalisation du reste du projet. En raison du coût financier considérable, les plans furent modifiés et l'ampleur des travaux quelque peu réduite sous la direction du petit-fils de Dominique, Wenceslas Antoine, prince de Kaunitz-Rietberg (chancelier d'État des souverains Habsbourg et architecte de la politique étrangère autrichienne dans la seconde moitié du XVIIIe siècle). Malgré cela, le château, achevé dans les années 1750, est devenu un édifice suffisamment représentatif. Le bâtiment à deux étages avec une cour d'honneur, entouré d'écuries semi-circulaires et d'une galerie à carrosses, se dresse sur une colline en partie artificielle au-dessus de la ville. À l'ouest du château notamment, les Kaunitz ont fait aménager un parc avec une orangerie inspirée des jardins royaux de Versailles. Conçu par Fischer von Erlach, le système ingénieux de distribution d'eau constituait une prouesse technique tout à fait remarquable.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
AUSTERLITZ CASTLE

The spacious Baroque castle was built mainly thanks to three members of the noble Kaunitz family. The first of them, Count Dominik Ondřej Kaunitz, in his capacity as Imperial Vice-Chancellor, needed a suitably representative residence. He therefore engaged the Italian architect Domenico Martinelli and, in the 1690s, initiated the construction of an extensive Baroque castle complex. The premature death of Dominik Ondřej in 1705 prevented the completion of the work, and it was only his son, Maximilian Oldřich, who continued the project. Given the great financial demands, the plans were later revised and somewhat reduced in scale under Dominik's grandson, Wenzel Anton, Prince of Kaunitz-Rietberg (State Chancellor of the Habsburg rulers and the architect of Austria's foreign policy in the second half of the 18th century). Nevertheless, the castle, completed in the 1750s, became a sufficiently representative building. The two-storey structure, with its honour court enclosed by semicircular stables and a coach house, stands on a partly artificial elevation above the town. To the west of the castle, the Kaunitz family established a park with an orangery inspired by the royal gardens at Versailles. A technical curiosity of the estate was the ingenious water supply system designed by Johann Bernhard Fischer von Erlach.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
SCHLOSS SLAVKOV (AUSTERLITZ)

Das großzügige Barockschloss verdankt der Bau vor allem drei Mitgliedern der Adelsfamilie Kaunitz. Der erste von ihnen, Dominik Ondřej Graf Kaunitz, benötigte aufgrund seiner hohen Stellung als Vizekanzler des Reiches eine ausreichend repräsentative Residenz. Er beauftragte daher den italienischen Architekten Domenico Martinelli und begann in den 1690er Jahren mit dem Bau eines weitläufigen Barockschlosskomplexes. Der frühe Tod von Dominik Ondřej im Jahr 1705 verhinderte die Fertigstellung des Baus, und erst Dominiks Sohn Maximilian Oldřich setzte den Bau des weiteren Schlosssteils fort. Aufgrund des erheblichen finanziellen Aufwands wurden die Pläne unter Dominiks Enkel Wenzel Anton, Fürst von Kaunitz-Rietberg (Staatskanzler der Habsburger und Schöpfer der österreichischen Außenpolitik in der zweiten Hälfte des 18. Jahrhunderts), überarbeitet und der Umfang etwas reduziert. Trotzdem wurde das in den 1750er Jahren fertiggestellte Schloss zu einem ausreichend repräsentativen Gebäude. Das zweistöckige Gebäude mit einem Ehrenhof, umgeben von halbrunden Stallungen und einem Kutschenhaus, steht auf einem teilweise künstlich aufgeschütteten Hügel über der Stadt. Vor allem westlich des Schlosses ließ die Familie Kaunitz einen Park mit Orangerie anlegen, der von den königlichen Gärten in Versailles inspiriert war. Eine technische Besonderheit war das ausgeklügelte Wassersystem von Fischer von Erlach.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
ZÁMEK SLAVKOV

Barokní zámek vznikl díky třem členům šlechtického rodu Kouniců. První z nich, Dominik Ondřej hrabě Kounic, potřeboval (vzhledem ke své vysoké funkci říšského vicekancléře) dostatečně reprezentativní sídlo. Angažoval tedy italského architekta Domenica Martinelliho a zahájil v 90. letech 17. století stavbu rozsáhlého barokního zámekého komplexu. Předčasná smrt Dominika Ondřeje v roce 1705 však zabránila dokončení stavby a v realizaci další části zámku pokračoval až Dominikův syn Maximilián Oldřich. Vzhledem ke značné finanční náročnosti byly za Dominikova vnuka Václava Antonína knížete Kounice-Rietberga (státního kancléře habsburských vládců a tvůrce zahraniční politiky Rakouska ve 2. polovině 18. století) plány přepracovány a rozsah stavby poněkud zmenšen. I přesto se stal zámek, dokončený v 50. letech 18. století, reprezentativní stavbou. Dvoupatrová budova s čestným dvorem, uzavřeným půlkruhovými konírnami a kočárovnou, stojí na částečně uměle navrženém návrší nad městem. Především na západ od zámku nechali Kounicové vybudovat park s oranžerií inspirovaný královskými zahradami ve Versailles. Technickým unikátem byl důmyslný vodovod projektovaný Fischerem z Erlachu.

Jan Martinek

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

Velvyslancství ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

CENTRE TCHÈQUE
PARIS

jižní morava
Centrum cestovního ruchu

B | R | N | O

MB
Museum Brno
Památník Mohyla míru

BATAILLE D'AUSTERLITZ

NAPOLÉON AU CHÂTEAU D'AUSTERLITZ

La veille de la bataille d'Austerlitz (le 1er décembre), l'empereur autrichien François Ier et le tsar russe Alexandre Ier arrivèrent au Château d'Austerlitz avec leur escorte et y passèrent la nuit. Le lendemain de la bataille (le 3 décembre), l'empereur Napoléon Ier arriva au Château d'Austerlitz et s'installa dans les appartements au premier étage. Il envoya une lettre à son frère Joseph dans laquelle il écrivait : « *Ce soir, je suis couché dans un lit, dans le beau château de la famille Kaunitz, à Austerlitz.* »

Depuis le balcon du château, Napoléon s'adressa à ses soldats rassemblés dans le parc. Il les remercia pour leur bravoure et conclut par ces mots célèbres : « *Soldats ! lorsque tout ce qui est nécessaire pour assurer le bonheur et la prospérité de notre patrie sera accompli, je vous ramènerai en France ; Là, vous serez l'objet de mes plus tendres sollicitudes. Mon peuple vous reverra avec joie, et il vous suffira de dire : 'J'étais à la bataille d'Austerlitz', pour que l'on réponde : 'Voilà un brave !'* » Napoléon quitta le château d'Austerlitz le samedi 7 décembre pour participer aux négociations de paix à Brno.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
NAPOLEON AT AUSTERLITZ
CASTLE

On the day before the Battle of Austerlitz (1 December), Austrian Emperor Francis I and Russian Tsar Alexander I arrived at Austerlitz Castle with their entourage and spent the night there. The day after the battle (3 December), Emperor Napoleon I came to Austerlitz Castle and stayed on the representative first floor. He sent a letter to his brother Joseph in which he wrote: "This evening I am lying in bed in the fine castle of the Lords of Kaunitz in Austerlitz." From the balcony of the castle, Napoleon addressed his soldiers gathered in the park. He thanked them for their bravery and concluded with the famous words: "Soldiers! Once I have accomplished everything necessary to ensure the happiness and prosperity of our homeland, I will lead you back to France. There you will be the object of my most devoted care. My nation will greet you with joy. It will be enough for you to say: 'I fought at Austerlitz,' and everyone will reply: 'Here is a hero!'" Napoleon departed from Austerlitz Castle on Saturday, 7 December, heading to Brno for peace negotiations.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
NAPOLEON AUF DEM SCHLOSS
IN AUSTERLITZ

Am Tag vor der Schlacht bei Austerlitz (1. Dezember) trafen der österreichische Kaiser Franz I. und der russische Zar Alexander I. mit ihrem Gefolge im Schloss Austerlitz ein und verbrachten dort die Nacht. Am Tag nach der Schlacht (3. Dezember) traf Kaiser Napoleon I. im Schloss Austerlitz ein und übernachtete im repräsentativen ersten Stock. Er schrieb seinem Bruder Joseph einen Brief: „Heute liege ich im Bett im wunderschönen Schloss der Familie Kaunitz in Austerlitz.“ Vom Balkon des Schlosses aus wandte sich Napoleon an seine im Park versammelten Soldaten. Er dankte ihnen für ihre Tapferkeit und schloss mit den berühmten Worten: „Soldaten! Wenn ich alles Notwendige getan habe, um das Glück und Wohlergehen unseres Landes zu sichern, werde ich euch nach Frankreich zurückbringen. Dort werdet ihr meine liebevollste Fürsorge genießen. Mein Volk wird euch mit Freude empfangen. Es genügt, wenn ihr sagt: „Ich habe bei Austerlitz gekämpft“, und alle werden sagen: „Er ist ein Held!“ Napoleon verließ Schloss Austerlitz am Samstag, dem 7. Dezember, um zu Friedensverhandlungen nach Brünn zu gehen.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
NAPOLEON NA ZÁMKU
VE SLAVKOVĚ

Den před bitvou u Slavkova (1. prosince) přijeli na slavkovský zámek rakouský císař František I. a ruský car Alexandr I. s doprovodem a přespalí zde. Den po bitvě (3. prosince) přijel na slavkovský zámek císař Napoleon I. a ubytoval se v reprezentativním prvním patře. Bratru Josefovi poslal dopis, ve kterém napsal: „Dnes večer ležím v posteli v pěkném zámku pánů Kouniců ve Slavkově.“ Z balkonu zámku Napoleon promluvil ke svým vojákům shromážděným v parku. Poděkoval jim za jejich statečnost a skončil slavnými slovy: „Vojáci! Až dokončím vše, čeho je třeba pro zajištění štěstí a blaha naší vlasti, zavedu vás zpět do Francie. Tam budete předmětem mé nejlaskavější péče. Můj národ vás uvítá s radostí. Postačí, když řeknete: „Bojoval jsem u Slavkova“, aby každý řekl: „To je hrdina!“ Napoleon odjel ze slavkovského zámku v sobotu 7. prosince na mírová jednání do Brna.

📷 Zdeněk Vošický

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

L'ARMISTICE

Lors de la rencontre au Moulin brûlé (lieu appelé « Spálený mlýn » en tchèque), dans les environs de Žarošice, le 4 décembre, Napoléon conclut un accord avec l'empereur François Ier d'Autriche pour mettre fin aux hostilités entre les deux pays. L'armistice entre la France et l'Autriche fut signé, le 6 décembre, dans la plus grande salle du château, aujourd'hui appelée, salle historique /2/. Le traité a été signé par le prince Jean Ier de Liechtenstein /3/, pour l'Autriche, et par le maréchal Louis Alexandre Berthier /1/ pour la France. L'armistice exprimait la volonté des deux parties de mener des négociations en faveur de la paix. Une ligne de démarcation fut établie entre les armées : l'armée française conserva les territoires autrichiens et, en Moravie, les régions de Brno, de Jihlava, de Znojmo, une partie de la région d'Olomouc et, en Bohême, la région de Tábor. L'Autriche n'avait pas le droit de procéder à des recrutements extraordinaires dans l'armée ni d'armer ses troupes en Bohême et en Hongrie. L'armée russe reçut un délai de 15 jours pour quitter la Moravie et la Hongrie, et devait également quitter la Galicie dans un délai d'un mois.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
THE ARMISTICE

At a meeting held at the Burnt Mill (Spálený mlýn) near Žarošice on 4 December, Napoleon and Emperor Francis of Austria agreed to cease military operations between the two countries. The armistice was signed on 6 December in the largest hall of the castle, today called the Hall of History /2/. For Austria, the treaty was signed by Johann I, Prince of Liechtenstein /3/, and for France by Marshal Louis-Alexandre Berthier /1/. The armistice expressed the willingness of both sides to negotiate peace. A demarcation line was drawn between the armies – the French retained Austrian lands, and in Moravia they controlled the Brno, Jihlava, and Znojmo regions, part of the Olomouc region, and in Bohemia the Tábor region. Austria was forbidden to conduct extraordinary conscriptions or rearmament in Bohemia and Hungary. The Russian army was given 15 days to withdraw from Moravia and Hungary, and within a month it was also to leave Galicia.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
WAFFENSTILLSTAND

Bei einem Treffen bei einer Mühle ruine (Spálený mlýn) bei Žarošice (Scharoschitz) am 4. Dezember einigte sich Napoleon mit dem österreichischen Kaiser Franz auf die Beendigung der Militäroperationen zwischen den beiden Ländern. Am 6. Dezember wurde im größten Saal des Schlosses, heute Historischer Saal genannt /2/ ein Waffenstillstand zwischen Frankreich und Österreich unterzeichnet. Der Vertrag wurde auf der österreichischen Seite von Fürst Johann I. von Liechtenstein /3/ und auf französischer Seite von Marschall Louis Alexandre Berthier /1/ unterzeichnet. Der Waffenstillstand drückte die Bereitschaft beider Seiten zu Friedensverhandlungen aus. Zwischen den Armeen wurde eine Demarkationslinie festgelegt – die französische Armee hielt die österreichischen Gebiete und in Mähren die Regionen Brünn, Iglau und Znaim, einen Teil der Region Olmütz und in Böhmen die Region Tabor. Österreich durfte in Böhmen und Ungarn keine außerordentlichen Wehrpflichten oder Aufrüstungen durchführen. Der russischen Armee wurden 15 Tage eingeräumt, Mähren und Ungarn zu verlassen, und sie sollte Galizien innerhalb eines Monats verlassen.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
PRÍMĚŘÍ

Na setkání u Spáleného mlýna nedaleko Žarošic se 4. prosince 1805 Napoleon dohodl s rakouským císařem Františkem na ukončení vojenských akcí mezi oběma zeměmi. Příměří bylo mezi Francií a Rakouskem podepsáno v největším sále zámku, dnes zvaném Historický /2/ 6. prosince. Za Francií smlouvu podepsal Jan I. kníže Liechtenstein /3/ a za Francií maršál Louis Alexandre Berthier /1/. Příměří vyjadřovalo ochotu obou stran vyjednat mír. Byla stanovena demarkační linie mezi armádami – francouzská armáda podržela rakouské země a na Moravě brněnský, jihlavský, znojemský kraj, část olomouckého kraje a v Čechách táboský kraj. Rakousko nesmělo provádět žádné mimořádné odvody do vojska ani vyzbrojování v Čechách i Uhrách. Ruská armáda dostala 15 dní na opuštění Moravy a Uher a do měsíce měla odejít i z Halic.

Jan Martinek

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

/1/

/2/

/3/

Velvyslancství ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

CENTRE TCHÈQUE
PARIS

jižní morava
Centrála cestovního ruchu

B R N O

MB
Museum Brněnska
Památník Mohyla míru

BATAILLE D'AUSTERLITZ

AUTRES MONUMENTS COMMÉMORANT LES ÉVÉNEMENTS LIÉS À LA BATAILLE D'AUSTERLITZ

La chapelle Saint-Urbain /1/

Sur la colline qui surplombe la ville se trouve une chapelle dédiée à saint Urbain. Elle a été construite dans un style baroque au début du XVIIIe siècle, avant d'être désaffectée sur ordre de l'empereur Joseph II en 1784 pour être utilisée comme entrepôt. La colline offrant une très bonne vue sur les environs, une unité de garde française a été postée près de la chapelle. Le 28 novembre, celle-ci aurait signalé l'avancée des troupes russo-autrichiennes par un coup de canon. Après la bataille, le bâtiment servit d'entrepôt et d'écurie aux soldats français, mais il subit d'importants dommages et dut être démoli dix ans plus tard. Entre 1858 et 1861, les habitants ont construit une nouvelle chapelle au même endroit.

La colonne commémorative à Frédy /2/

Sur le versant de la colline Saint-Urbain, en bordure de la route dite « Frédská cesta », se trouve un monument maçonné, une colonne commémorative. Elle est datée de 1805. Elle indique l'emplacement de l'une des fosses communes des victimes de la bataille d'Austerlitz.

ENG BATTLE OF AUSTERLITZ
OTHER MEMORIALS TO EVENTS
CONNECTED WITH THE BATTLE
OF AUSTERLITZ

GER SCHLACHT VON AUSTERLITZ
WEITERE DENKMÄLER FÜR
EREIGNISSE IM ZUSAMMENHANG
MIT DER SCHLACHT BEI
AUSTERLITZ

CZE BITVA U SLAVKOVA
DALŠÍ PAMÁTKY NA UDÁLOSTI
SPOJENÉ S BITVOU VE SLAVKOVĚ

Chapel of St. Urban /1/

On the hill above the town stands a chapel dedicated to St. Urban. It was built in the Baroque style at the beginning of the 18th century but was abolished by order of Emperor Joseph II in 1784 and subsequently used as a warehouse. Thanks to the excellent view from the hill over the surrounding landscape, a French guard unit was stationed at the chapel. On 28 November, it was their task to signal the advance of Russo-Austrian troops with a cannon shot. After the battle, the building served French soldiers as a storage space and horse stable, but it was badly damaged and had to be demolished ten years later. Between 1858 and 1861, the citizens built a new chapel on the same site.

Memorial Column at Frédy /2/

On the slope of St. Urban's Hill, by the so-called Frédská Road, stands a masonry monument – a memorial column marked with the year 1805. It is believed to mark the site of one of the mass graves of the victims of the Battle of Austerlitz.

Kapelle des St. Urban /1/

Auf dem Hügel über der Stadt befindet sich eine dem Heiligen Urban geweihte Kapelle. Sie wurde Anfang des 18. Jahrhunderts im Barockstil erbaut, aber auf Befehl von Kaiser Joseph II. 1784 abgerissen und als Lagerhaus genutzt. Da man vom Hügel aus, eine sehr gute Aussicht auf die weitere Umgebung hat, war in der Nähe der Kapelle eine französische Wacheinheit stationiert. Am 28. November sollten sie eine Kanone abfeuern, um vor den vorrückenden russisch-österreichischen Truppen zu warnen. Nach der Schlacht diente das Gebäude den französischen Soldaten als Lagerhaus und Pferdestall, wurde jedoch erheblich beschädigt und musste zehn Jahre später abgerissen werden. In den Jahren 1858–1861 errichteten die Bürger an derselben Stelle eine neue Kapelle.

Gedenksäule Frédy /2/

Am Hang des St. Urbansbergs, am Rande des sogenannten Fahrwegs Frédy, befindet sich ein gemauertes Denkmal, eine Gedenksäule. Sie trägt die Jahreszahl 1805 und soll den Standort eines der Massengräber der Opfer der Schlacht bei Austerlitz markieren.

Kaple sv. Urbana /1/

Na kopci nad městem se nachází kaple zasvěcená sv. Urbanovi. Byla postavena v barokním slohu na počátku 18. století, avšak na základě nařízení císaře Josefa II. byla v roce 1784 zrušena a používána jako skladiště. Protože je z kopce velmi dobrý rozhled do širšího okolí, byla u kaple umístěna francouzská strážní jednotka. Ta měla 28. listopadu 1805 výstřelem z děla upozornit na postupující rusko-rakouské oddíly. Po bitvě sloužila stavba francouzským vojákům jako sklad i stáj pro koně, ale utrpěla při tom významné poškození a o deset let později musela být stržena. V letech 1858–1861 si občané postavili na téže místě kapli novou.

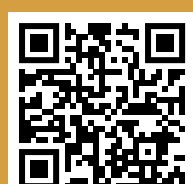
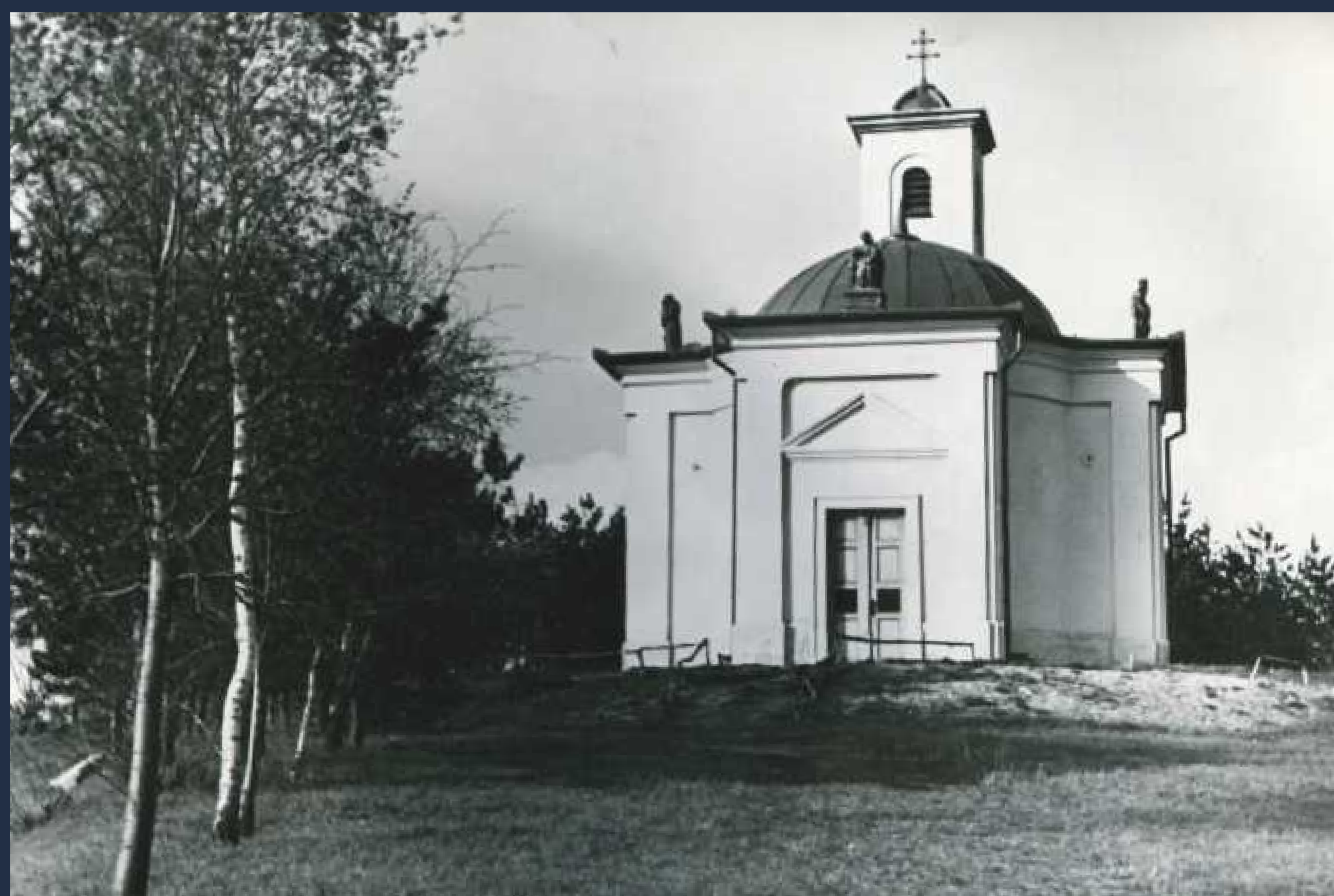
Pamětní sloup na Frédách /2/

Na svahu kopce sv. Urbana, při okraji tzv. Frédské cesty, se nachází zděný památník, pamětní sloup. Označený je letopočtem 1805. Má označovat místo jednoho z hromadných hrobů obětí slavkovské bitvy.

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

BRNO – LES ÉVÉNEMENTS

Après la capitulation de Vienne, commence la planification de l'évacuation des administrations clés de Brno. Le 17 novembre, l'empereur François Ier quitte précipitamment la ville. Son exemple est suivi non seulement par le gouverneur de Moravie et d'autres personnalités importantes, mais aussi, le lendemain, par toute la garnison militaire de la ville et de la forteresse de Spielberg (« Špilberk », en tchèque). Dès le 19 novembre, les premières troupes françaises commandées par le maréchal Murat franchissent les portes de Brno. Une délégation menée par l'évêque de Brno, le comte de Schrattenbach, et le bourgmestre Czikan vient accueillir le maréchal. L'empereur Napoléon Ier entre dans la ville le 20 novembre et s'installe dans le Palais du gouverneur (« Místodržitelský palác »).

L'arrivée des soldats a un impact considérable sur les propriétaires des maisons, qui doivent s'occuper de leur hébergement et de leurs besoins, mais aussi sur la ville elle-même. Les commandants français exigent d'énormes réquisitions : 5 000 paires de chaussures, ainsi que, pour chaque jour, 26 000 livres de viande, 20 000 miches de pain et 14 000 portions d'avoine et de foin. Le samedi 7 décembre, Napoléon revient à Brno depuis le château de Austerlitz afin de participer aux négociations diplomatiques. En raison toutefois de la propagation d'épidémies, il part pour Vienne et les négociateurs français pour Presbourg (Bratislava). Brno est surtout frappée par une épidémie de typhus, véhiculée par les troupes. Elle ne faiblit qu'à Noël, avec l'arrivée du gel. Les soldats français quittent Brno après la signature du traité de paix, le 12 janvier.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
BRNO – EVENTS

After the capitulation of Vienna, the evacuation of key offices from Brno also began to be planned. Emperor Francis I hastily left the city on 17 November. Following his example, not only the Moravian governor and other prominent figures departed, but the entire military garrison of the city and of the Špilberk fortress left the next day. On 19 November, the first French units, led by Marshal Joachim Murat, entered the gates of Brno. The marshal was welcomed by a delegation headed by Brno's bishop, Count Schrattenbach, and the city's mayor, Czikan. Emperor Napoleon I himself rode into the city on 20 November and took up residence in the Governor's (Dikasterial) Palace.

The arrival of the troops weighed heavily on the homeowners, who had to provide them with accommodation and supplies, but also on the city itself. The French commanders demanded enormous requisitions: 5,000 pairs of boots, 26,000 pounds of meat every day, 20,000 loaves of bread, and 14,000 rations of oats and hay. On Saturday, 7 December, Napoleon returned to Brno from Austerlitz Castle in order to attend the diplomatic negotiations. However, due to spreading epidemics, he left for Vienna, while the French negotiators continued to Pressburg (Bratislava). Brno was particularly afflicted by a typhus epidemic brought in by the army, which only subsided around Christmas with the onset of frosts. The French soldiers finally left Brno after the peace treaty had been concluded, on 12 January.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
BRNO – EREIGNISSE

Nach der Kapitulation Wiens begannen Pläne zur Evakuierung wichtiger Ämter aus Brünn. Kaiser Franz I. verließ am 17. November eilig die Stadt. Seinem Beispiel folgten nicht nur der mährische Gouverneur und andere wichtige Persönlichkeiten, sondern am nächsten Tag auch die gesamte Militärgarnison der Stadt und der Festung Spielberg. Am 19. November marschierten die ersten französischen Truppen unter dem Kommando von Marschall Murat in Brünn ein. Der Marschall wurde von einer Delegation unter der Leitung des Brünner Bischofs Graf Schrattenbach und des Bürgermeisters Czikan begrüßt. Kaiser Napoleon I. zog am 20. November in die Stadt ein und bezog den Statthalterpalast (Dikasterialpalast).

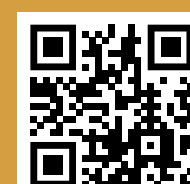
Die Ankunft der Soldaten hatte erhebliche Auswirkungen auf die Hausbesitzer, die für ihre Unterkunft und ihren Lebensunterhalt sorgen mussten, aber auch auf die Stadt selbst. Die französischen Kommandeure stellten enorme Requisitionen: 5.000 Paar Schuhe, 26.000 Pfund Fleisch täglich, 20.000 Laibe Brot und 14.000 Portionen Hafer und Heu. Am Samstag, dem 7. Dezember, kehrte Napoleon von der Burg Slavkov nach Brünn zurück, um an diplomatischen Verhandlungen teilzunehmen. Wegen der sich ausbreitenden Epidemien ging er jedoch nach Wien und die französischen Unterhändler nach Preßburg (Bratislava). Brünn wurde vor allem von einer Typhusepidemie heimgesucht, die die Armee dorthin gebracht hatte. Sie ließ erst zu Weihnachten mit dem Einsetzen des Frosts nach. Die französischen Soldaten verließen Brünn nach dem Friedensschluss am 12. Januar.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
BRNO – UDÁLOSTI

Po kapitulaci Vídně začala být plánována evakuace klíčových úřadů i z Brna. Císař František I. opustil narychlo město 17. listopadu. Jeho příkladu následoval nejen moravský místodržitel a další významné osoby, ale dalšího dne také veškerá vojenská posádka města a pevnosti Špilberku. Již 19. listopadu vjeli do bran Brna první francouzské jednotky pod velením maršála Murata. Maršála přišla přivítat delegace vedená brněnským biskupem hrabětem Schrattenbachem a purkmistrem Czikanem. Císař Napoleon I. vjel do města 20. listopadu a ubytoval se v Místodržitelském (Dikasteriálním) paláci. Příchod vojáků citelně dopadl na majitele domů, kteří se museli postarat o jejich ubytování a potřeby, ale také na město samotné. Francouzští velitelé požadovali obrovské rekvizice: 5 000 párů bot, každý den 26 000 liber masa, 20 000 bochníků chleba a 14 000 porcí ovesa a sena. V sobotu 7. prosince Napoleon přijel do Brna ze slavkovského zámku, aby byl přítomen diplomatickým jednáním. Z důvodu šířících se epidemií ovšem záhy odjel do Vídně a francouzští vyjednaváci do Prešpurku (Bratislavy). Brno bylo sužováno především epidemií tyfu, kterou sem zavleklo vojsko. Polevila až na Vánoce s příchodem mrazů. Francouzští vojáci opustili Brno v době po uzavření míru – 12. ledna 1806.

VISIT
BRNO

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

Velvyslancství ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

CENTRE TCHÈQUE
PARIS

jižní morava
Centrála cestovního ruchu

B | R | N | O

MB
Museum Brno
Památník Mohyla míru

BATAILLE D'AUSTERLITZ

BRNO – LES PERSONNALITÉS

Le général Jean-Marie Mellon Roger Valhubert /1/
22 octobre 1764, Avranches - 7 décembre 1805, Brno

Il est issu d'une famille noble. Au cours des guerres révolutionnaires et napoléoniennes, il gravit progressivement les échelons jusqu'à être promu général de brigade en 1803. Lors de la bataille d'Austerlitz, il commande la 2e brigade de la division du général Suchet. Il est gravement blessé dans la région des reins par un éclat d'obus d'artillerie. Il refuse de se laisser emmener à l'arrière, mais finit par être conduit d'abord au Château de Šlapanice, puis à Brno, au n° 6 de l'actuelle rue Česká (qui s'appelait alors Nová Veselá). C'est là qu'il succombe à ses graves blessures, le 7 décembre. Les funérailles ont lieu le 8 décembre en présence de Napoléon Ier et de ses généraux dans l'église paroissiale Saint-Jacques, et le corps est inhumé au cimetière municipal de l'époque (où se trouve aujourd'hui le parc « Tyršův sad », entre les rues Kounicova et Botanická). En 1969, un monument a été inauguré à cet endroit par la branche tchèque des Amitiés Internationales Napoléoniennes. Valhubert est le plus haut gradé de l'armée française à avoir trouvé la mort lors de la bataille d'Austerlitz.

Le général Paul Charles Thiébault /2/
(14 décembre 1769, Berlin - 14 octobre 1846, Paris)

Au cours des guerres révolutionnaires et napoléoniennes, il combat dans les rangs de l'armée française à différents postes jusqu'à être promu général de brigade en 1801. Lors de la bataille d'Austerlitz, il commande la 2e brigade de la division du général Vandamme. Il participe à l'attaque des troupes françaises sur la colline de Pratzen avant d'être gravement blessé au bras droit pendant les combats. Il est transféré à Brno, dans la maison Trassler, au n° 3 de la rue Orli. Il se remet de ses blessures. Plus tard, il participe aux combats en Espagne, est nommé général de division et promu baron.

ENG BATTLE OF AUSTERLITZ
BRNO – PERSONALITIES

General
Jean Marie Mellon Roger Valhubert /1/
22 October 1764, Avranches – 7 December 1805, Brno

He came from a noble family. During the Revolutionary and Napoleon wars, he gradually rose through the ranks, and in 1803 he was promoted to brigadier general. At the Battle of Austerlitz, he commanded the 2nd Brigade of General Suchet's division. He was gravely wounded in the lower back by a fragment of an artillery shell. Although he refused to be carried to the rear, he was eventually transported first to a manor house in Šlapanice and later to Brno, to house No. 6 on what is today Česká street (then called Nová Veselá street). There, on 7 December, he succumbed to his serious injuries.

His funeral took place on 8 December in the parish church of St. James, in the presence of Napoleon I and his general staff. His body was buried in the municipal cemetery of the time (today Tyršův Park, between Kounicova and Botanická streets). In 1969, a monument was unveiled at this site thanks to the efforts of the Czech branch of Amitiés Internationales Napoléoniennes. Valhubert was the highest-ranking member of the French army to die in connection with the Battle of Austerlitz.

General Paul Charles Thiébault /2/
14 December 1769, Berlin – 14 October 1846, Paris

During the Revolutionary and Napoleon wars, he served in the French army in various positions, and in 1801 he was promoted to brigadier general. At the Battle of Austerlitz, he commanded the 2nd Brigade of General Vandamme's division. He took part in the French assault on the Pratzen Heights and was severely wounded in his right arm during the fighting. He was transported to Brno, to Trassler's house No. 3 on Orli street. He eventually recovered from his injuries. Later, he participated in the campaigns in Spain, was appointed divisional general, and elevated to the rank of baron.

GER SCHLACHT VON AUSTERLITZ
BRNO – PERSÖNLICHKEITEN

General
Jean Marie Mellon Roger Valhubert /1/
22. 10. 1764 Avranches – 7. 12. 1805 Brünn

Er stammte aus einer Adelsfamilie. Während der Revolutions- und Napoleonischen Kriege stieg er schrittweise in den Rängen auf und wurde 1803 zum Brigadegeneral befördert. In der Schlacht bei Austerlitz befehligte er die 2. Brigade der Division von General Suchet. Ein Splitter einer Artilleriegranate verwundete ihn schwer im Lendenbereich. Er weigerte sich, ins Hinterland gebracht zu werden, wurde aber schließlich zunächst zum Schloss in Šlapanice (Schlapanitz) und dann nach Brünn transportiert, in das Haus Nr. 6 in der heutigen Česká-Straße (damals Nová Veselá-Straße). Dort erlag er am 7. Dezember seinen schweren Verletzungen. Die Beerdigung fand am 8. Dezember im Beisein Napoleons I. und seiner Generale in der Pfarrkirche St. Jakob statt und der Leichnam wurde auf dem damaligen Stadtfriedhof (heute Tyršův sad zwischen den Straßen Kounicova und Botanická) beigesetzt. 1969 wurde an dieser Stelle ein Denkmal enthüllt, das vom tschechischen Zweig der Amitiés Internationales Napoléoniennes betreut wird. Valhubert war der ranghöchste Angehörige der französischen Armee, der im Zusammenhang mit der Schlacht bei Austerlitz starb.

General Paul Charles Thiébault /2/
14. Dezember 1769 Berlin – 14. Oktober 1846 Paris

Während der Revolutions- und Napoleonischen Kriege kämpfte er in verschiedenen Positionen in der französischen Armee und wurde 1801 zum Brigadegeneral befördert. In der Schlacht bei Austerlitz befehligte er die 2. Brigade der Division von General Vandamme. Er nahm am Angriff französischer Truppen auf den Pratzeberg teil und wurde dabei schwer am rechten Arm verwundet. Er wurde nach Brünn in Trasslers Haus Nr. 3 in der Orli-Straße gebracht. Er erholte sich von seinen Verletzungen. Später nahm er an den Kämpfen in Spanien teil, wurde zum Divisionsgeneral ernannt und zum Baron befördert.

CZE BITVA U SLAVKOVA
BRNO – OSOBNOSTI

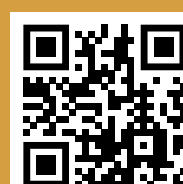
Generál
Jean Marie Mellon Roger Valhubert /1/
22. 10. 1764 Avranches – 7. 12. 1805 Brno

Pocházel ze šlechtické rodiny. V průběhu revolučních a napoleonských válek se postupně pracoval hodnostními stupni a v roce 1803 byl povýšen na brigádního generála. V bitvě u Slavkova velel 2. brigádě divize generála Sucheta. Štěpina dělostřeleckého granátu jej těžce ranila v oblasti beder. Odmítl se nechat odnést do zázemí, ale nakonec byl dopraven nejprve na zámek do Šlapanic a následně do Brna do domu č. 6 na dnešní České (tehdy Nové Veselé) ulici. Zde svému vážnému zranění 7. prosince podlehl. Pohřeb se konal 8. prosince za přítomnosti Napoleona I. a jeho generality ve farním kostele sv. Jakuba a tělo bylo pohřbeno na tehdejší městském hřbitově (dnes se jedná o Tyršův sad mezi ulicemi Kounicova a Botanická). Valhubert byl nejvýše postaveným příslušníkem francouzské armády, který zemřel v souvislosti s bitvou u Slavkova.

Generál Paul Charles Thiébault /2/
14. 12. 1769 Berlin – 14. 10. 1846 Paříž

V průběhu revolučních a napoleonských válek bojoval ve francouzské armádě na různých postech a roku 1801 byl povýšen na brigádního generála. V bitvě u Slavkova velel 2. brigádě divize generála Vandamma. Účastnil se útoku francouzských jednotek na Pratecké návrší a během bojů byl těžce raněn do pravé paže. Byl převezen do Brna do Trasslerova domu č. 3 v Orli ulici. Ze svých zranění se zotavil. Později se účastnil bojů ve Španělsku, byl jmenován divizním generálem a povýšen na barona.

VISIT
BRNO

© Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

/2/

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LES LIEUX ASSOCIÉS AUX GUERRES NAPOLÉONIENNES I

Le Palais du Gouverneur (« Místodržitelský palác »)

Le bâtiment, qui se trouve sur l'actuelle place Moravské náměstí, était autrefois le siège du gouverneur de Moravie. L'empereur Napoléon Ier s'y est installé avec son état-major le 20 novembre 1805. Le général Mortier, nommé commandant militaire des régions de Moravie sous contrôle français, y a également résidé. Après la bataille et la signature de l'armistice, des négociations diplomatiques ont été engagées ici afin de parvenir à un traité de paix. Le 2 janvier 1806, la paix entre la France et l'Autriche est annoncée solennellement à la population devant le bâtiment.

Le Palais Dietrichstein et la Cour épiscopale

Le général russe Koutouzov a séjourné dans le palais du 2 au 5 octobre 1805. Après la bataille, le palais a abrité des médecins et du personnel médical français. L'un des hôpitaux militaires se trouvait dans la Cour épiscopale voisine, où a également résidé le maréchal français Lannes.

Le Marché aux choux (place Zelný trh)

Il a été utilisé par l'armée française comme un immense abattoir pour le bétail. Les habitants de la ville se plaignaient de l'odeur insupportable qui s'en dégageait.

Le Théâtre Reduta

Après la bataille, le bâtiment situé sur le Marché aux choux (place Zelný trh) a été transformé en hôpital militaire. Plus d'un millier de blessés auraient été placés là.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
SITES CONNECTED WITH THE
NAPOLEONIC WARS I

Governor's (Dicasterial) Palace /1/

The building on today's Moravské náměstí once served as the residence of the Moravian governor. Emperor Napoleon I established himself here with his staff on 20 November 1805. General Mortier, who was appointed military commander of the Moravian territories under French control, also resided in the palace. After the battle and the signing of the armistice, diplomatic negotiations for a peace treaty began to be held here. On 2 January 1806, in front of the palace, the peace between France and Austria was officially announced to the public.

Dietrichstein Palace and the Bishop's Court

From 2 to 5 October 1805, Russian General Kutuzov stayed in the palace. After the battle, the palace accommodated French doctors and medical staff. In the neighbouring Bishop's Court, one of the military hospitals was established, and French Marshal Lannes also lodged there.

Zelný trh (Vegetable Market) /2/

The square was used by the French army as a massive cattle slaughterhouse. The citizens of Brno complained about the unbearable stench that spread from there.

Reduta Theatre

The building on Zelný trh became one of the hospitals after the battle. It is said that more than a thousand wounded were accommodated there.

GER

Schlacht von Austerlitz
Orte im Zusammenhang mit
den Napoleonischen Kriegen I

Dikasterialpalast /1/

Das Gebäude am heutigen Mährischen Platz war einst die Residenz des mährischen Statthalters. Kaiser Napoleon I. ließ sich hier am 20. November 1805 mit seinem Stab nieder. Auch General Mortier, der zum militärischen Befehlshaber der französisch kontrollierten Gebiete Mährens ernannt wurde, residierte hier. Nach der Schlacht und der Unterzeichnung des Waffenstillstands begannen hier diplomatische Verhandlungen über einen Friedensvertrag. Am 2. Januar 1806 wurde der Frieden zwischen Frankreich und Österreich der Bevölkerung vor dem Gebäude feierlich verkündet.

Palais Dietrichstein und Bischofshof

Der Palast beherbergte vom 2. bis 5. Oktober 1805 den russischen General Kutusow. Nach der Schlacht beherbergte der Palast französische Ärzte und medizinisches Personal. Der benachbarte Bischofshof beherbergte eines der Lazarette, und auch der französische Marschall Lannes lebte dort.

Zelný trh (Krautmarkt) /2/

Er wurde von der französischen Armee als riesiger Schlachthof genutzt. Die Einwohner der Stadt beschwerten sich über den unerträglichen Geruch, der von hier ausging.

Reduta-Theater

Das Gebäude am Krautmarkt wurde nach der Schlacht zu einem der Lazarette. Es sollte mehr als tausend Verwundete beherbergen.

CZE

Bitva u Slavkova
Místa v Brně spojená
s napoleonskými válkami I

Místodržitelský (Dikasteriální) palác /1/

Budova na dnešním Moravském náměstí bývala sídlem moravského místodržitele. Císař Napoleon I. se zde usadil spolu se svým štábem 20. listopadu 1805. Sídliil zde také generál Mortier, který byl jmenován vojenským velitelem oblasti Moravy pod francouzskou kontrolou. Po bitvě a podepsání příměří se zde začala vést diplomatická jednání o mírové smlouvě. Před budovou byl 2. ledna 1806 obyvatelstvu slavnostně oznámen mír mezi Francií a Rakouskem.

Dietrichsteinský palác a Biskupský dvůr

V paláci byl ubytován 2.–5. října 1805 ruský generál Kutuzov. Po bitvě v paláci sídlili francouzští lékaři a zdravotnický personál. V sousedním Biskupském dvoře se nacházel jeden z lazaretů a bydlel zde také francouzský maršál Lannes.

Zelný trh /2/

Byl francouzskou armádou využíván jako obrovská jatka dobytka. Obyvatelé města si stěžovali na nesnesitelný zápach, který se odsud linul.

Divadlo Reduta

Budova na Zelném trhu se stala po bitvě jedním z lazaretů. Umístěno sem mělo být více než tisíc raněných.

Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

/1/

/2/

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LES LIEUX ASSOCIÉS AUX GUERRES NAPOLÉONIENNES II

/1/ La place de la Liberté (náměstí Svobody, en tchèque, aussi appelée Velké náměstí - Grand-Place)

De nombreux généraux français ont occupé les maisons et les palais situés sur la place de la Liberté. Le maréchal Murat a résidé dans la maison du baron Dobbelstein (à l'angle de la rue Zámečnická), le général Kellermann, blessé, s'est fait soigner dans le palais du prince de Kaunitz (aujourd'hui bâtiment de la banque Komerční banka), le général Suchet s'est installé dans le palais du comte de Blümegen (Dům pánů z Lipé), tandis que le commandant militaire de Brno, le général Pannetier, avait, lui, son siège dans le palais du comte Mitrovský (aujourd'hui le grand magasin Omega). Le mercredi 11 décembre, Napoléon organise le dernier défilé militaire sur la place.

/2/ Spielberg (Špilberk)

L'imposante forteresse baroque qui surplombe la ville a également servi de prison à partir de la seconde moitié du XVIIIe siècle. En 1805, elle n'était pas défendue. À la fin de la deuxième occupation de la ville de Brno en 1809, Napoléon a fait détruire une partie des fortifications de Spielberg à titre préventif.

/3/ L'Obélisque à Františkov (dans l'actuel parc Denisovy sady)

Il a été érigé le 4 octobre 1818 en souvenir de la victoire autrichienne lors des guerres napoléoniennes.

ENG BATTLE OF AUSTERLITZ
SITES CONNECTED WITH
THE NAPOLEONIC WARS II

GER SCHLACHT VON AUSTERLITZ
IV. ORTE IM ZUSAMMENHANG
MIT DEN NAPOLEONISCHEN
KRIEGEN II

CZE BITVA U SLAVKOVA
MÍSTO V BRNĚ SPOJENÁ
S NAPOLEONSKÝMI VÁLKAMI II

/1/ Velké náměstí
(today náměstí Svobody, Freedom Square)

In the houses and palaces on Velké náměstí, several French generals were accommodated. Marshal Murat resided in the house of Baron Dobbelstein (at the corner of Zámečnická street). In the palace of Prince Kaunitz (today the Komerční Bank building), the wounded General Kellermann was treated. General Suchet settled in the palace of Count Blümegen (the House of the Lords of Lipé), while in the palace of Count Mitrovský (today the Omega department store), the military commander of Brno, General Pannetier, established his headquarters. On Wednesday, 11 December, Napoleon held his final military parade on the square.

/2/ Špilberk Castle

The massive Baroque fortress overlooking the city had also served as a prison since the second half of the 18th century. In 1805, it was not defended. At the conclusion of the second occupation of Brno in 1809, Napoleon ordered part of Špilberk's fortifications to be destroyed as a preventive measure.

/3/ Obelisk at Františkov
(today Denis Gardens)

It was erected on 4 October 1818 to commemorate the Austrian victory in the Napoleonic Wars.

/1/ Velké náměstí
(nám. Svobody / Hauptplatz)

In den Häusern und Palästen am Hauptplatz waren zahlreiche französische Generale untergebracht. Marschall Murat residierte im Haus des Barons Dobbelstein (Ecke Zámečnická-Straße), der verwundete General Kellermann wurde im Palast des Fürsten Kaunitz (heute das Gebäude der Komerční banka/Komerzbank) behandelt, General Suchet ließ sich im Palast des Grafen Blümegen (Haus der Herren von Lipé) nieder und der Militärbefehlshaber von Brünn, General Pannetier, hatte sein Hauptquartier im Palast des Grafen Mitrovský (heute das Kaufhaus Omega). Am Mittwoch, dem 11. Dezember, hielt Napoleon auf dem Platz seine letzte Militärparade ab.

/2/ Burg Spielberg

Die massive Barockfestung oberhalb der Stadt diente ab der zweiten Hälfte des 18. Jahrhunderts auch als Gefängnis. 1805 wurde sie nicht verteidigt. Nach der zweiten Besetzung Brünns im Jahr 1809 ließ Napoleon vorsorglich einen Teil der Festungsanlagen von Spielberg zerstören.

/3/ Obelisk auf dem Franzensberg
(im heutigen Denisovy sady)

Er wurde am 4. Oktober 1818 zum Gedenken an den österreichischen Sieg in den Napoleonischen Kriegen errichtet.

/1/ Velké náměstí
(nám. Svobody)
V domech a palácích na Velkém náměstí byla ubytována řada francouzských generálů. Maršál Murat sídlil v domě barona Dobbelsteina (na nároží Zámečnické ulice), v paláci knížete Kounice (dnes budova Komerční banky) se léčil zraněný generál Kellermann, generál Suchet se usadil v paláci hraběte Blümegeny (Dům pánů z Lipé) a v paláci hraběte Mitrovského (dnes obchodní dům Omega) měl své sídlo vojenský velitel Brna generál Pannetier. Ve středu 11. prosince 1805 Napoleon na náměstí uskutečnil poslední vojenskou přehlídku.

/2/ Špilberk

Mohutná barokní pevnost nad městem sloužila od 2. poloviny 18. století i jako vězení. V roce 1805 nebyla bráněna. Na závěr druhého obsazení města Brna roku 1809 nechal Napoleon část opevnění Špilberku preventivně zničit.

/3/ Obelisk na Františkově
(v dnešních Denisových sadech)

Byl postaven 4. října 1818 na památku rakouského vítězství v napoleonských válkách.

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

/1/

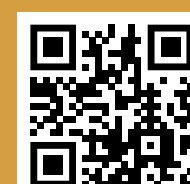

/2/

/3/

VISIT
BRNO

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LES ÉVÉNEMENTS DU 2 DÉCEMBRE 1805 SUR LA COLLINE DE PRATZEN (PRACE) I

Dans la nuit du 1er au 2 décembre, la colline de Pratzen devient l'un des lieux clés de la concentration des soldats des forces alliées russo-autrichiennes. Conformément au plan élaboré, c'est de là que les forces alliées descendent vers le sud-ouest pour attaquer Sokolnice (Sokolnitz) et Telnice (Telnitz). En raison d'une mauvaise coordination, les troupes sont partiellement mélangées, ce qui entraîne un retard dans l'avancée. Planifiée par Napoléon, l'attaque de la colline de Pratzen a été confiée à la division d'infanterie commandée par Saint-Hilaire. Couverte par l'épais brouillard qui recouvre la vallée, celle-ci réussit à s'approcher de son but sans se faire remarquer. Lorsque le commandant suprême des forces alliées, le général Koutouzov, prend conscience de l'imminence du danger, il stoppe l'avancée des troupes du maréchal russe Miloradovitch et du maréchal autrichien Kolowrat-Krakowsky, et les appelle en renfort pour faire face à l'ennemi. Les troupes russo-autrichiennes comptent quelque 20000 hommes et sont numériquement plus fortes que les Français qui attaquent, mais les troupes de Miloradovitch et de Kolowrat combattent toutes deux à des endroits différents sans coordonner leur avancée. Cependant, le déploiement de ces troupes russes et autrichiennes complique grandement l'offensive des troupes françaises.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
THE EVENTS OF 2 DECEMBER
1805 ON PRATZEN HEIGHTS I

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
DIE EREIGNISSE DES
2. DEZEMBERS 1805 AUF DEM
PRATZEBERG I

CZE

BITVA U SLAVKOVA
UDÁLOSTI 2. PROSINCE 1805
NA PRATECKÉM KOPCI I

From the 1st to the 2nd of December, Pratzen Heights became a key concentration point for Allied Russian-Austrian troops. As planned, from there the allied troops descended to the southwest to attack Sokolnice and Telnice. Poor coordination meant that the units became partly intermingled, and the advance was delayed. Napoleon's planned attack on Pratzen Heights was entrusted to Saint-Hilaire's infantry division. It managed to approach the place undetected, obscured by the dense fog in the valley. When the Allied commander-in-chief, General Kutuzov, noticed the imminent danger, he halted the advance of the troops of Russian General Miloradovich and Austrian Field Marshal Kolowrat-Krakowsky and called them to attack the enemy. The Russo-Austrian troops numbered approximately 20,000 men and so were superior in force to the attacking French, but Miloradovich's and Kolowrat's units fought separately in different places and did not coordinate their advance. The French attack, however, was greatly complicated by the deployment of these Russian and Austrian units.

Der Pratzberg wurde vom 1. bis 2. Dezember zu einem wichtigen Konzentrationspunkt der alliierten russisch-österreichischen Soldaten. Gemäß dem ausgearbeiteten Plan marschierten die alliierten Einheiten von hier nach Südwesten ein, um Sokolnitz und Telnitz anzugreifen. Aufgrund mangelhafter Koordination wurden die Einheiten teilweise durcheinandergebracht und der Vormarsch verzögert. Der von Napoleon geplante Angriff auf den Pratzberg wurde der Infanteriedivision von Saint-Hilaire anvertraut. Letzterer gelang es, sich unbemerkt seinem Ziel zu nähern, eingehüllt in dichten Nebel im Tal. Als der alliierte Oberbefehlshaber, General Kutusow, die drohende Gefahr bemerkte, stoppte er den Vormarsch der Einheiten des russischen Generals Miloradowitsch und des österreichischen Feldmarschalls Kolowrat-Krakowsky und rief sie zum Kampf gegen den Feind auf. Die russisch-österreichischen Einheiten zählten etwa 20.000 Mann und waren damit den angreifenden Franzosen zahlenmäßig überlegen. Miloradowitschs und Kolowrats Einheiten kämpften jedoch getrennt an verschiedenen Orten und koordinierten ihren Vormarsch nicht. Der französische Angriff wurde jedoch durch den Einsatz dieser russischen und österreichischen Einheiten erheblich erschwert.

Pratecké návrší se stalo klíčovým místem koncentrace spojeneckých rusko-rakouských vojáků z 1. na 2. prosince. V souladu s vypracovaným plánem odtud sestupovaly spojenecké oddíly na jihozápad k útoku na Sokolnice a Telnici. Vlivem špatné koordinace se jednotky částečně mísily a docházelo ke zpoždění postupu. Napoleonem naplánovaný útok na Pratecké návrší byl svěřen Saint-Hilaireově pěchotní divizi. Ta se zvládla nepozorovaně, kryta hustou mlhou v údolí, přiblížit svému cíli. Když spojenecký vrchní velitel generál Kutuzov zaznamenal hrozící nebezpečí, zastavil postup jednotek ruského generála Miloradoviče a rakouského polního podmaršála Kolowrata-Krakowského a povolal je proti nepříteli. Rusko-rakouské oddíly čítaly přibližně 20 000 mužů a byly tak početně silnější než útočící Francouzi, avšak Miloradovičovy i Kolo-wratovy jednotky bojovaly samostatně na rozdílných místech a postup spolu nekoordinovaly. Francouzský útok se nicméně vlivem nasazení těchto ruských a rakouských jednotek značně zkomplikoval.

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LES ÉVÉNEMENTS DU 2 DÉCEMBRE 1805 SUR LA COLLINE DE PRATZEN (PRACE) II

Sur la colline de Pratzen, la brigade russe de Kamenski et la brigade autrichienne du général Jirčík passent à l'attaque. Les Français parviennent à les arrêter grâce à un tir nourri provenant de canons disséminés. Les combats entre ces unités durent environ deux heures et, contre toute attente, ce sont finalement les bataillons de réserve de la brigade du général Jirčík qui, grâce à leur vaillance, prennent temporairement le contrôle du point culminant de la colline. Tandis que la division de Saint-Hilaire /1/ reçoit du renfort, le commandement allié ne parvient pas, lui, à faire se déplacer d'autres troupes depuis Sokolnice et les unités russo-autrichiennes doivent alors se retirer de la colline de Pratzen. Cela se révèle être l'un des moments clés de toute la bataille. Les tentatives russes et autrichiennes répétées pour repousser les soldats français en bas de la colline se traduisent par des pertes disproportionnées. Alors que Saint-Hilaire n'aurait perdu que quelques centaines d'hommes, environ 1 600 soldats russes et jusqu'à 2 400 autrichiens meurent lors des combats sur la colline de Pratzen. Après la défaite des Alliés à Staré vinohrady, l'issue de la bataille d'Austerlitz est pratiquement scellée. L'empereur Napoléon dirige alors la phase finale de la bataille d'Austerlitz depuis la chapelle Saint-Antoine, située sur le versant sud de la colline.

ENG BATTLE OF AUSTERLITZ
THE EVENTS OF 2 DECEMBER
1805 ON PRATZEN HEIGHTS II

GER SCHLACHT VON AUSTERLITZ
DIE EREIGNISSE DES 2.
DEZEMBERS 1805 AUF DEM
PRATZEBERG II

CZE BITVA U SLAVKOVA
UDÁLOSTI 2. PROSINCE 1805
NA PRATECKÉM KOPCI II

At Pratzen Heights the Russian Kamensky brigade and General Jirčík's Austrian brigade went on the offensive. The French managed to stop them with canister fire from their cannons. The battle between these units lasted around two hours and the valiant reserve battalions of Jirčík's brigade unexpectedly took the highest point of the hill for a while. While Saint-Hilaire's /1/ division was receiving more reinforcements, the Allied command failed to bring in more troops from Sokolnice and the Russo-Austrian troops had to retreat from Pratzen Heights. This moment proved to be a decisive point in the battle. Repeated Russian and Austrian attempts to drive French troops down the hill resulted in disproportionate losses. While Saint-Hilaire would lose several hundred men in the fighting on Pratzen Heights, the Russians lost around 1,600 men and the Austrians as many as 2,400. With the Allies' subsequent defeat at Staré vinohrady, the outcome of the battle was practically decided. Emperor Napoleon then led the final phase of the Battle of Austerlitz from the Chapel of St. Anthony on the southern slope of the hill.

Auf dem Pratzeberg griffen die russische Kamensky-Brigade und die österreichische Brigade von General Jirčík an. Den Franzosen gelang es, sie dank des Unterfeuers ihrer eingesetzten Geschütze aufzuhalten. Der Kampf zwischen diesen Einheiten dauerte etwa zwei Stunden, und unerwartet tapfere Reservebattalione von Jirčíks Brigade kontrollierten vorübergehend den höchsten Punkt des Hügels. Während weitere Verstärkungen für Saint-Hilaires /1/ Division eintrafen, konnte das alliierte Kommando keine weiteren Einheiten aus Sokolnitz heranschaffen, und die russisch-österreichischen Einheiten mussten sich vom Pratzeberg zurückziehen. Dieser Moment erwies sich als einer der Schlüsselmomente für die gesamte Schlacht. Wiederholte russische und österreichische Versuche, die französischen Truppen den Hügel hinunter zu drängen, führten zu unverhältnismäßigen Verlusten. Während Saint-Hilaire bei den Kämpfen auf dem Pratzeberg mehrere hundert Mann verlor, verloren die Russen rund 1.600 und die Österreicher sogar 2.400 Soldaten. Nachdem die Alliierten auch bei dem Hügel Staré vinohrady (Alte Weinberge) besiegt wurden, war der Ausgang der Schlacht praktisch entschieden. Kaiser Napoleon leitete dann die letzte Phase der Schlacht bei Austerlitz von der St.-Antonius-Kapelle am Südhang des Hügels aus.

Na Prateckém kopci přešla do útoku ruská Kamenského brigáda a rakouská brigáda generála Jirčíka. Francouzům se je podařilo zastavit díky kartáčové palbě rozmístěných děl. Boj těchto jednotek probíhal přibližně dvě hodiny a nečekaně udatné záložní prapory Jirčíkovy brigády dočasně ovládly nejvyšší bod návrší. Zatímco Saint-Hilairově /1/ divizi přicházely další posily, spojenecké velení nedokázalo přisunout další oddíly od Sokolnic a rusko-rakouské jednotky musely z Prateckého kopce ustoupit. Tento okamžik se ukázal jako jeden z klíčových pro celou bitvu. Opakované ruské a rakouské pokusy zahnat francouzské vojáky dolů z kopce vyústily v disproportionální ztráty. Zatímco Saint-Hilaire měl ztratit v bojích na Prateckém kopci několik set mužů, Rusové přišli přibližně o 1 600 mužů a Rakusané dokonce o 2 400 vojáků. Poté, co byli spojenci poraženi i na Starých vinohradech, bylo o výsledku bitvy prakticky rozhodnuto. Císař Napoleon pak řídil od kaple sv. Antonína na jižním úbočí kopce závěrečnou fázi bitvy u Slavkova.

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

/1/

BATAILLE D'AUSTERLITZ

L'HISTOIRE DU MONUMENT DE LA PAIX

À l'endroit où se sont déroulés quelques-uns des combats les plus sanglants de la bataille d'Austerlitz, au sommet de la colline de Pratzen, se dresse un monument en forme de tumulus appelé le Monument de la Paix. Prêtre catholique et professeur de lycée, Alois Slovák a été le premier à avoir l'idée d'ériger un monument commémorant la bataille d'Austerlitz, et plus particulièrement ses victimes. Parmi les différents projets proposés, le comité présidé par Slovák a retenu celui de l'architecte pragoise Josef Fanta intitulé « Mohyla míru » en tchèque - Monument de la Paix. Les travaux de construction ont été réalisés entre 1910 et 1912 sous la direction du maître d'œuvre Otakar Nekvasil. Cependant, la Première Guerre mondiale a retardé l'ouverture du Monument de la Paix au public jusqu'en 1923. Le mémorial se présente sous la forme d'un tronc de pyramide de style Art nouveau et évoque un tumulus vieux-slave, un champ funéraire. Le corps du bâtiment est en pierre de carrière et culmine à 26 mètres. Son sommet est orné d'une ancienne croix slave en cuivre de dix mètres de haut, œuvre de l'artiste Franta Anýž. Aux angles de la pyramide se trouvent quatre statues de hérauts (qui symbolisent les trois États en guerre et la Moravie) réalisés par le sculpteur Čeněk Vosmík. À l'intérieur du monument se trouve une chapelle de forme carrée avec un autel en marbre et, sous le sol, un ossuaire contenant les dépouilles mortelles des soldats trouvés sur le champ de bataille. À côté du monument se trouve le bâtiment du musée avec son exposition.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
HISTORY OF THE CAIRN
OF PEACE

On the site of the decisive battles of the Battle of Austerlitz, on the top of Pratzen Heights, there now stands a memorial called the Cairn of Peace. The initial idea of building a memorial commemorating the battle and especially those who lost their lives came from Catholic priest and secondary school teacher Alois Slovák. In the competition, a committee headed by Slovák selected the design submitted by Prague architect Josef Fanta, entitled Cairn of Peace. The memorial was constructed in 1910–1912 under the supervision of builder Otakar Nekvasil. However, World War I meant that the Cairn of Peace was not opened to the public until 1923. The memorial takes the form of an Art Nouveau conical spire and is intended to evoke an Old Slavic burial mound. It is made of quarry stone and rises to a height of 26 metres. It is topped by a ten-metre-high copper Old Slavic cross created by artist Franta Anýž. On the corners of the spire there are four shield-bearers (symbolising the three warring states plus Moravia), the work of sculptor Čeněk Vosmík. Inside the memorial there is a square chapel with a marble altar, and under its floor there lies an ossuary containing the remains of soldiers found on the battlefield. There is a museum building with an exhibition next to the memorial.

GER

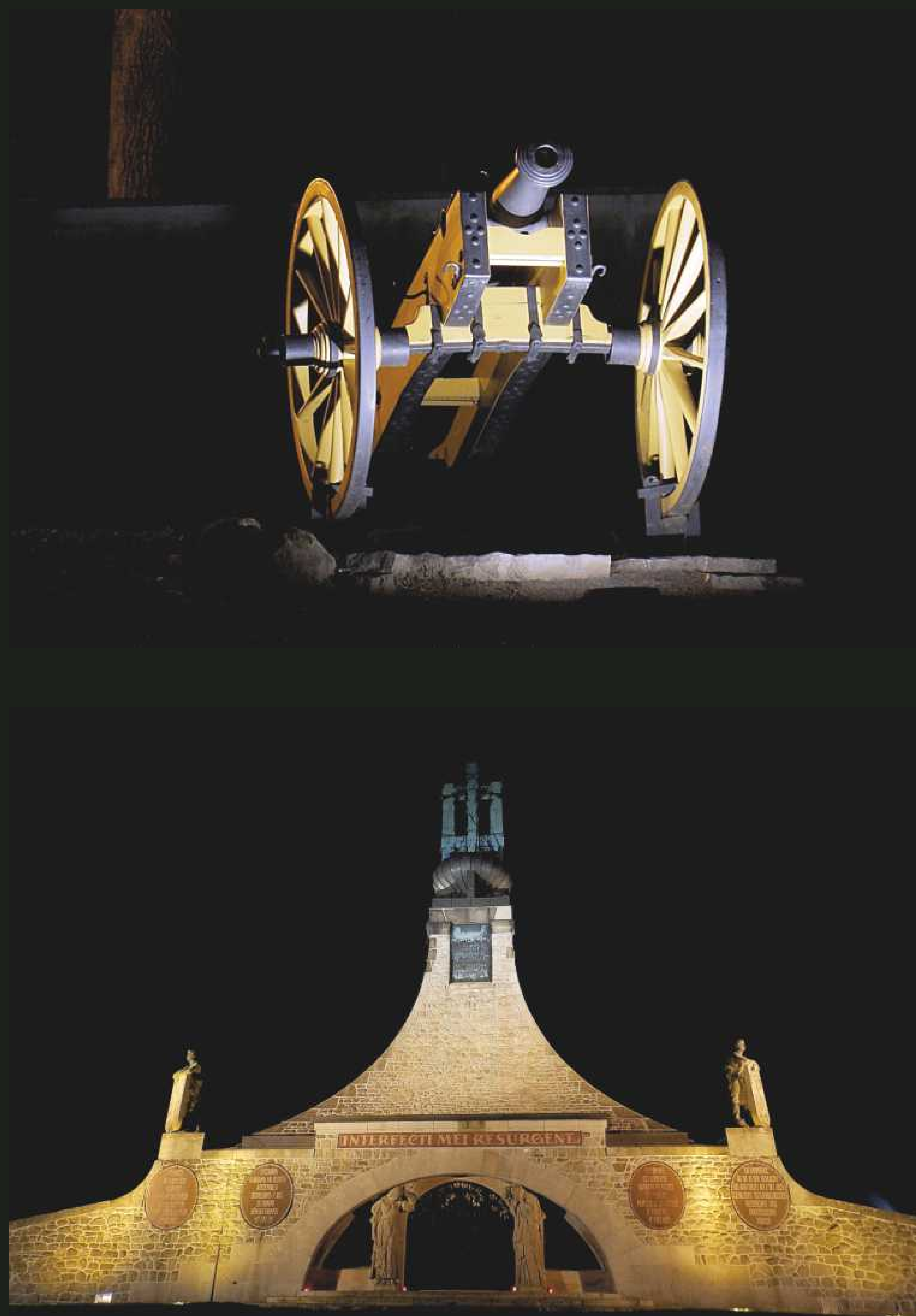
Schlacht von Austerlitz
Die Geschichte
des Friedensdenkmals

Am Ort der entscheidenden Schlachten der Schlacht bei Austerlitz, auf dem Gipfel des Pratzeberges, befindet sich heute ein Denkmal namens Friedenshügel. Die ursprüngliche Idee für ein Denkmal zum Gedenken an die Schlacht bei Austerlitz und vor allem an ihre Opfer stammte vom katholischen Priester und Gymnasiallehrer Alois Slovák. Im Wettbewerb wählte ein von einem Slowaken geleitetes Komitee den Entwurf des Prager Architekten Josef Fanta mit dem Titel Friedenshügel aus. Der Bau des Denkmals erfolgte in den Jahren 1910–1912 unter der Leitung des Baumeisters Otakar Nekvasil. Der Erste Weltkrieg verzögerte jedoch die Öffnung des Friedenshügels für die Öffentlichkeit bis 1923. Das Denkmal wurde in Form eines Pyramidenstumpfes im Jugendstil erbaut und soll an einen altslawischen Grabhügel erinnern. Das Bauwerk besteht aus Bruchstein und ist 26 Meter hoch. Seine Spitze zielt ein zehn Meter hohes altslawisches Kupferkreuz des Künstlers Franta Anýž. An den Ecken der Pyramide stehen vier Schildträger (die die drei kriegführenden Staaten sowie Mähren symbolisieren), ein Werk des Bildhauers Čeněk Vosmík. Im Denkmal befindet sich eine quadratische Kapelle mit einem Marmoralter und unter ihrem Boden ein Beinhaus mit den Überresten von auf dem Schlachtfeld gefundenen Soldaten. Neben dem Denkmal befindet sich ein Museumsge-bäude mit einer Ausstellung.

CZE

Bitva u Slavkova
Historie Mohyly míru

Na místě, kde probíhaly rozhodující boje v rámci bitvy u Slavkova, na vrcholu Prateckého kopce, dnes stojí památník nazvaný Mohyla míru. Prvotní myšlenka na postavení památníku, který by připomínal slavkovskou bitvu a především její oběti, přišla od katolického kněze a středoškolského pedagoga Aloise Slováka. V soutěži vybral komitét vedený Slovákem návrh pražského architekta Josefa Fanty nazvaný Mohyla míru. Výstavba památníku probíhala v letech 1910 až 1912 pod vedením stavitele Otakara Nekvasila. První světová válka však oddálila otevření Mohyly míru veřejnosti až na rok 1923. Památník je vystavěn do podoby komolého jehlanu v secesním slohu a má evokovat staroslovanskou mohylu, pohřebiště. Stavba je zhotovena z lomového kamene a dosahuje výšky 26 metrů. Její vrchol je opatřen desetimetrovým měděným staroslovanským křížem vytvořeným umělcem Frantou Anýžem. Na rozích jehlanu se nacházejí čtyři štítonoši (symbolizující tři bojující státy a také Moravu) zhotovení sochářem Čeněkem Vosmíkem. Uvnitř památníku se nalézá kaple čtvercového půdorysu s mramorovým oltářem a pod její podlahou je umístěno ossarium s ostatky vojáků nalezených na bojišti. Vedle památníku se nachází budova muzea s expozicí.

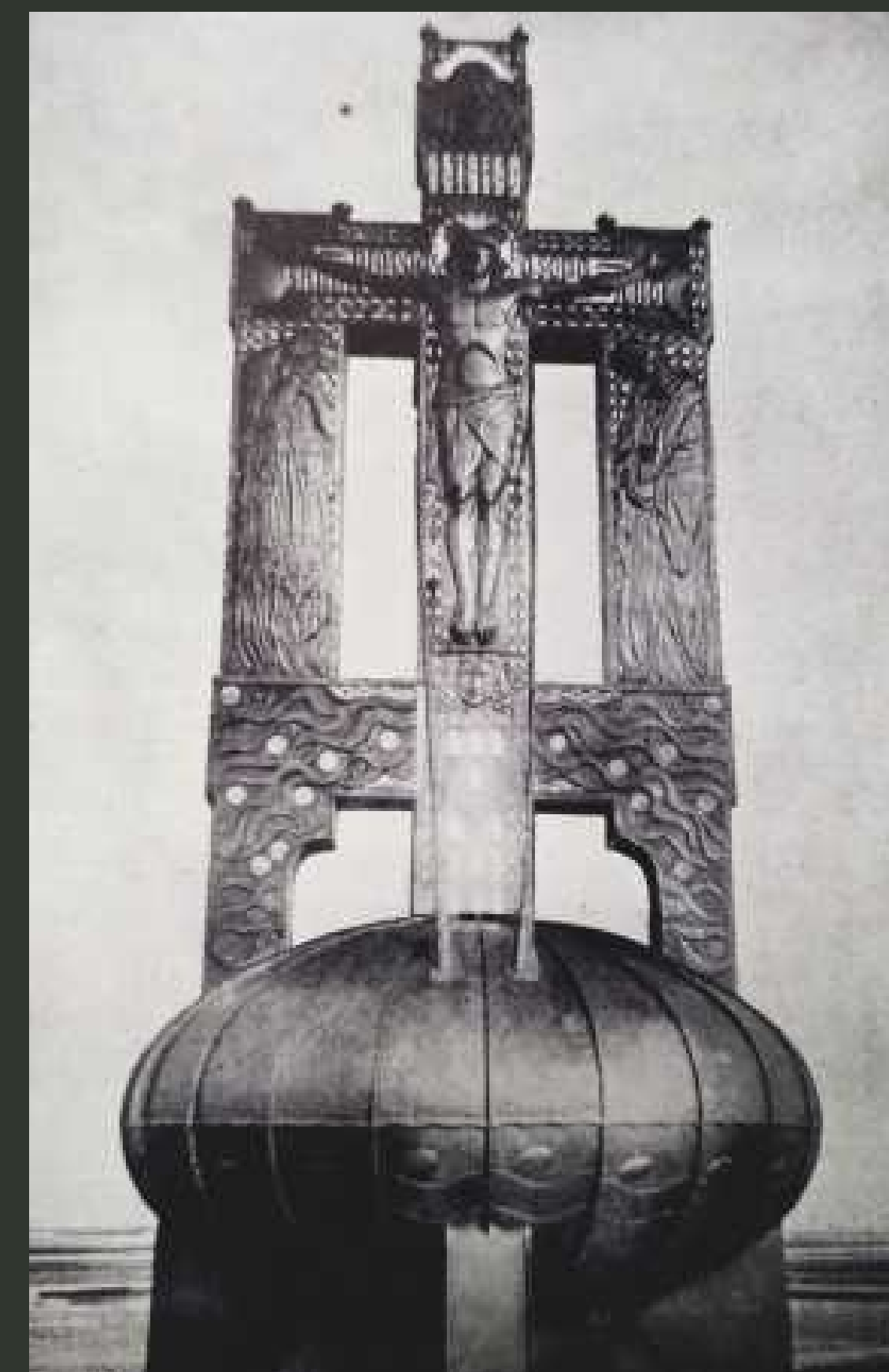
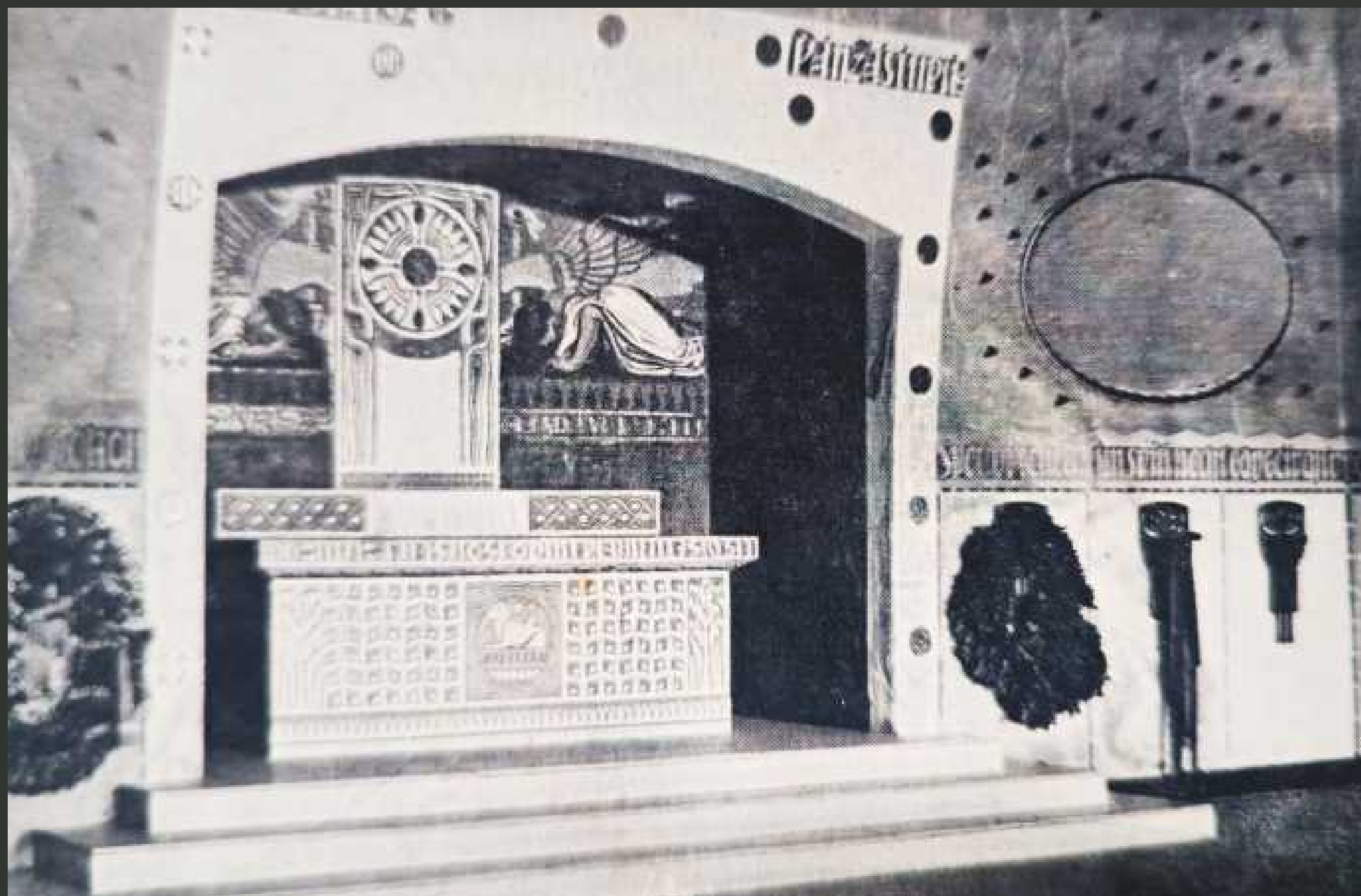

4× Patrik Frybort

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

ALOIS SLOVÁK

Alois Slovák est une personnalité qui a considérablement ravivé l'intérêt pour l'histoire de la bataille d'Austerlitz en 1805. Il est né le 1er août 1859 à Boskovice. Il choisit la voie spirituelle et, après avoir étudié à l'Institut théologique de Brno, il est ordonné prêtre catholique romain en 1882. À compter de 1885, il exerce en tant que catéchiste et professeur de religion dans plusieurs écoles de Brno, le plus longtemps au 1er Lycée public tchèque. Le dimanche, il prononçait régulièrement des homélies à l'église jésuite de Brno, qui étaient très appréciées et très fréquentées. C'est lui qui a été l'initiateur de la construction du Monument de la Paix. Il est le créateur et, à partir de 1899, le président du comité pour l'érection d'un monument sur le champ de bataille d'Austerlitz. En 1923, il remet, au nom du comité, le Monument de la Paix à l'Union régionale des étrangers (organisation œuvrant pour la promotion du tourisme en Moravie). Il a traité le thème de la bataille dite des Trois empereurs de manière approfondie et, en 1897, a rédigé son premier ouvrage intitulé « Bitva u Slavkova » (« La bataille d'Austerlitz, le 2 décembre 1805 »). L'ouvrage a été très apprécié du public, et Alois Slovák a élargi le sujet, le publiant d'abord en allemand, puis en français à Paris en 1908. La publication la plus complète d'Alois Slovák s'intitule « Sur le champ de bataille de Slavkov (Austerlitz) » et date de 1922. Elle a également été traduite en allemand et en français. Alois Slovák est décédé le 23 mars 1930 à l'hôpital des Frères de la Charité à Brno.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
ALOIS SLOVÁK

Alois Slovák was the man credited with significantly reviving interest in the history of the Battle of Austerlitz in 1805. He was born on 1 August 1859 in Boskovice. He opted to pursue a spiritual career and after studying theology at the Brno Theological Institute he was ordained a Roman Catholic priest in 1882. From 1885 he worked as a catechist and professor of religion at several schools in Brno, with his longest tenure being at the First Czech State Grammar School. He gave regular Sunday sermons in the Jesuit church in Brno, which were very popular and well attended. He initiated the construction of the Cairn of Peace. He became the founder and from 1899 the chairman of the committee for the establishment of a memorial on the Austerlitz battlefield. In 1923, on behalf of the committee, he handed over the Cairn of Peace to the Provincial Tourist Association (an organisation promoting tourism in Moravia). He studied the theme of the Battle of the Three Emperors in depth and, in 1897, wrote his first book, Bitva u Slavkova (The Battle of Austerlitz). It became hugely popular and he expanded on the theme, publishing it first in German and then in a French edition published in Paris in 1908. The most comprehensive is Slovák's 1922 publication Na bojišti Slavkovském (On the Austerlitz Battlefield), also translated into German and French. Alois Slovák died on 23 March 1930 at the Brothers Hospitallers Hospital in Brno.

GER

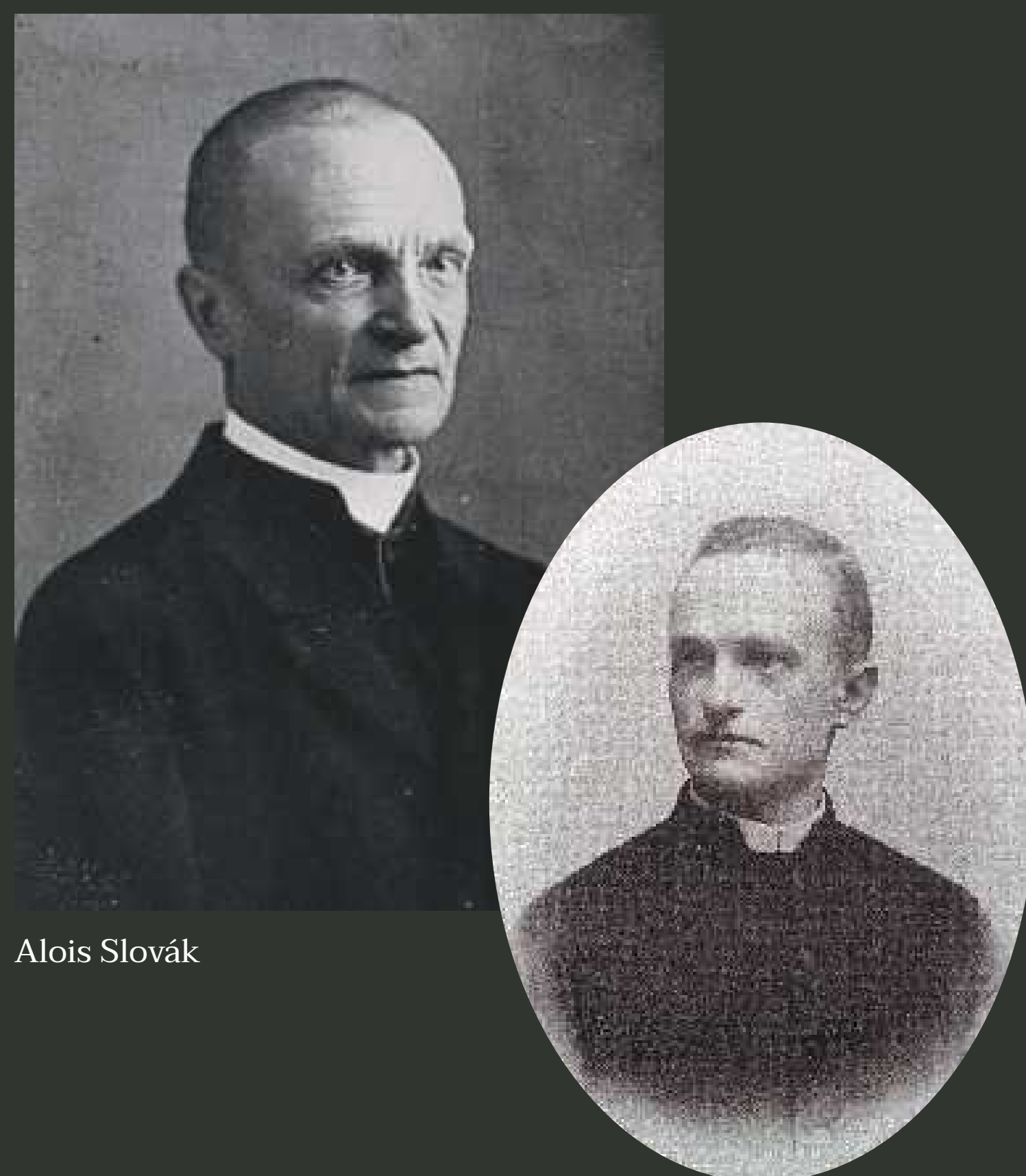
Schlacht von Austerlitz
ALOIS SLOVÁK

Alois Slovák war eine Persönlichkeit, die das Interesse an der Geschichte der Schlacht bei Austerlitz im Jahr 1805 maßgeblich belebte. Er wurde am 1. August 1859 in Boskovice (Boskovitz) geboren. Er entschied sich für eine geistliche Laufbahn und wurde nach seinem Theologiestudium am Brünnner Theologischen Institut 1882 zum katholischen Priester geweiht. Ab 1885 wirkte er als Katechet und Religionslehrer an mehreren Brünnner Schulen, zuletzt am Ersten Tschechischen Staatsgymnasium. In der Brünnner Jesuitenkirche hielt er regelmäßig Sonntagspredigten, die sehr beliebt und gut besucht waren. Er war der Initiator des Baus des Denkmals Friedenshügel. Er wurde Gründer und ab 1899 Vorsitzender des Komitees zur Errichtung eines Denkmals auf dem Schlachtfeld von Austerlitz. Im Jahr 1923 schenkte er im Namen des Komitees den Friedenshügel dem Landesausländerbund (einer Organisation zur Förderung des Tourismus in Mähren). Er verarbeitete das Thema der Dreikaiserschlacht professionell und schrieb 1897 sein erstes Buch mit dem Titel Die Schlacht bei Austerlitz. Es wurde sehr populär und er erweiterte das Thema und veröffentlichte es zunächst auf Deutsch und 1908 in Paris auch auf Französisch. Am umfangreichsten ist Slovák's Veröffentlichung über die Schlacht bei Austerlitz aus dem Jahr 1922, die auch ins Deutsche und Französische übersetzt wurde. Alois Slovák starb am 23. März 1930 im Krankenhaus der Barmherzigen Brüder in Brünn.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
ALOIS SLOVÁK

Alois Slovák se stal osobností, která výrazně oživila zájem o historii bitvy u Slavkova z roku 1805. Narodil se 1. 8. 1859 v Boskovicích. Rozhodl se pro duchovní dráhu a po studiích teologie na brněnském bohosloveckém ústavu byl v roce 1882 vysvěcen na římskokatolického kněze. Od roku 1885 působil jako katecheta a profesor náboženství na několika brněnských školách, nejdéle na 1. českém státním gymnáziu. Vedl pravidelné nedělní promluvy v brněnském jezuitském kostele, které byly velmi oblíbené a hojně navštěvované. Byl iniciátorem stavby památníku Mohyly míru. Stal se zakladatelem a od roku 1899 předsedou Komitétu pro zřízení pomníku na bojišti slavkovském. V roce 1923 předal jménem komitétu Mohylu míru Zemskému cizineckému svazu (organizaci podporující turistický ruch na Moravě). Téma bitvy tři císařů odborně zpracovával a v roce 1897 napsal první knihu nazvanou Bitva u Slavkova. Ta se stala velmi populární a téma rozšiřoval a vydal nejprve v němčině a roku 1908 v Paříži také ve francouzštině. Nejobsaňlejší je Slovákova publikace Na bojišti Slavkovském z roku 1922, rovněž přeložená do němčiny a francouzštiny. Alois Slovák zemřel 23. 3. 1930 v nemocnici Milosrdných bratří v Brně.

Alois Slovák

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LE DÉBUT DE LA BATAILLE

Dans le cadre de la guerre de la Troisième Coalition contre la France, les troupes françaises menées par l'empereur Napoléon Ier arrivent jusqu'en Moravie en novembre 1805. Le 2 décembre 1805, dans la zone située entre Slavkov et Brno, a lieu une bataille décisive entre les Français et l'armée alliée russo-autrichienne. Les Russes, sous le commandement du tsar Alexandre Ier, et les Autrichiens, sous celui de l'empereur François Ier, sont plus nombreux que les troupes françaises de Napoléon : les Russes comptent au moins 74 000 hommes, les Autrichiens environ 16 000 (soit un total d'environ 90 000) et ils font face à quelque 75 000 soldats français. Selon le plan des Alliés, la majeure partie des forces russo-autrichiennes doit attaquer le secteur sud du champ de bataille en direction des villages de Sokolnice et de Telnice, couper la route de retraite de Napoléon vers Vienne et tenter d'encercler la plus grande partie possible de ses troupes. Napoléon comprend cependant cette intention à temps et décide de frapper au centre du champ de bataille, sur les hauteurs stratégiques au-dessus du village de Prace. À sept heures et demie du matin, le 2 décembre 1805, un soleil rouge-sang se lève sur Austerlitz.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
BEGINNING OF THE BATTLE

As part of the War of the Third Anti-French Coalition, French troops led by Emperor Napoleon I reached Moravia in November 1805. A decisive clash between the French and the combined Russian-Austrian army took place in the area between Slavkov (Austerlitz) and Brno on 2 December 1805. The Russians led by Tsar Alexander I and the Austrians under Emperor Francis I outnumbered Napoleon's French troops – the Russians had at least 74,000 men, the Austrians about 16,000 (some 90,000 in all), and were opposed by about 75,000 French soldiers. According to the Allied plan, the main part of the Russian-Austrian forces was to attack the southern section of the battlefield towards the villages of Sokolnice and Telnice, to cut off Napoleon's retreat route to Vienna and to try to encircle as much of his army as possible. Napoleon, however, realised this intention in time and decided to strike in the middle of the battlefield on the key heights above the village of Prace. The bloody Austerlitz sun rose at half-past seven in the morning of 2 December 1805.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
DER BEGINN DER SCHLACHT

Im Zuge des Dritten Koalitionskrieges gegen Frankreich erreichten französische Truppen unter Kaiser Napoleon I. im November 1805 Mähren. Im Gebiet zwischen Austerlitz und Brünn kam es am 2. Dezember 1805 zu einem entscheidenden Zusammenstoß zwischen der französischen und der vereinten russisch-österreichischen Armee. Die Russen unter der Führung von Zar Alexander I. und die Österreicher von Kaiser Franz I. waren den französischen Truppen Napoleons zahlenmäßig überlegen – die Russen zählten mindestens 74.000 Mann, die Österreicher etwa 16.000 (insgesamt etwa 90.000), und ihnen standen etwa 75.000 französische Soldaten gegenüber. Nach dem alliierten Plan sollte der Hauptteil der russisch-österreichischen Streitkräfte den südlichen Teil des Schlachtfeldes in Richtung der Dörfer Sokolnitz und Telnitz angreifen, Napoleons Rückzugsweg nach Wien abschneiden und versuchen, möglichst viele seiner Truppen einzukreisen. Napoleon erkannte diese Absicht jedoch rechtzeitig und beschloss, in der Mitte des Schlachtfeldes auf den Schlüsselhöhen über dem Dorf Pratzen zuzuschlagen. Am 2. Dezember 1805 um halb acht Uhr morgens ging die blutige Sonne von Austerlitz auf.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
ZAČÁTEK BITVY

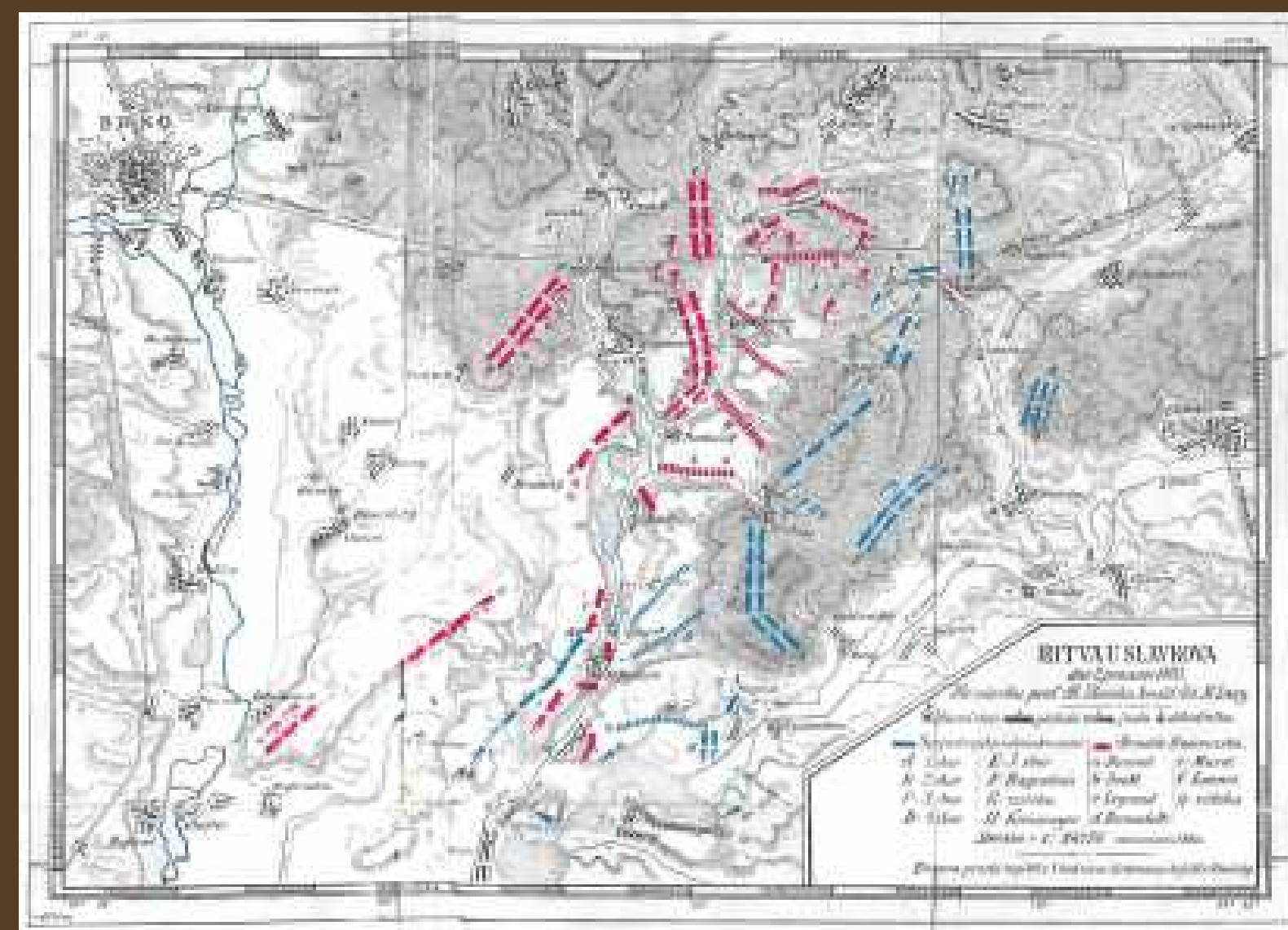
V rámci války III. protifrancouzské koalice se francouzská vojska vedená císařem Napoleonem I. dostala v listopadu 1805 až na Moravu. V prostoru mezi Slavkovem a Brnem došlo 2. prosince 1805 k rozhodujícímu střetnutí mezi Francouzi a spojenou rusko-rakouskou armádou. Rusové pod vedením cara Alexandra I. a Rakušané císaře Františka I. byli početnější než francouzské Napoleonovy oddíly – Rusů bylo přinejmenším 74 000 mužů, Rakušanů asi 16 000 (celkem tedy asi 90 000) a proti nim stálo přibližně 75 000 francouzských vojáků. Podle spojeneckého plánu měla hlavní část ruskorakouských sil zaútočit na jižním úseku bojiště ve směru na obce Sokolnice a Telnici, odříznout Napoleonovi ústupovou cestu na Vídeň a pokusit se obklíčit co největší část jeho jednotek. Napoleon však tento záměr včas rozeznal a rozhodl se udeřit ve středu bojiště na klíčové výšiny nad obcí Prace. O půl osmé ráno 2. prosince 1805 vyšlo krvavé slavkovské slunce.

Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LE POINT CULMINANT DE LA BATAILLE

Les combats commencent tôt le matin par une attaque des troupes alliées sur Telnice et Sokolnice, mais grâce à une tactique adaptée et au terrain, les troupes françaises parviennent à contenir les Russes et les Autrichiens, pourtant bien plus nombreux, pendant un temps relativement long. Ils répondent ainsi pleinement aux attentes de Napoléon et l'empereur français peut laisser les troupes du corps du maréchal Soult, protégées par le brouillard, attaquer la colline de Pratzen sans se faire remarquer. Cette manœuvre (appelée « saut du lion » dans la terminologie militaire) est lancée par les divisions commandées par les généraux Saint-Hilaire et Vandamme. Assez rapidement, elles occupent le village de Prace et atteignent Staré vinohrady et la colline de Pratzen. Entre-temps, au nord, des combats opposent les soldats de maréchal français Lannes et ceux du général russe Bagration. Située au-dessus du village de Tvarožná, la colline de Santon devient un point stratégique important dans la partie nord du champ de bataille, car elle permet de contrôler la route impériale qui relie Brno à Olomouc. La liaison entre le centre du dispositif et son extrémité nord est assurée par la cavalerie des deux adversaires. Les plus importants combats entre cavaliers ont lieu précisément dans cette section, à proximité du village de Holubice-Kruh. Les combats dans la partie nord du champ de bataille restent longtemps équilibrés, jusqu'à ce que les troupes françaises prennent progressivement le dessus. Le résultat de la bataille se décide au centre du champ de bataille, sur la colline de Pratzen et plus particulièrement à Staré vinohrady, où les troupes des gardes française et russe s'affrontent violemment, les Français finissant par prendre le dessus.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
CLIMAX OF THE BATTLE

The fighting started early in the morning when Allied troops attacked Telnice and Sokolnice, but with clever tactics and use of the terrain the French troops managed to hold off the far more numerous Russians and Austrians for quite some time. This played entirely into Napoleon's hands, enabling the French Emperor to let the units of Marshal Soult's corps, under cover of fog, attack Pratzen Heights undetected. This manoeuvre (in military terminology dubbed the Lion's Leap) was launched by the divisions commanded by Saint-Hilaire and Vandamme. They took the village of Prace quite quickly and go as far as Staré vinohrady and Pratzen Heights. Meanwhile, a fight was raging in the north between the troops of French Marshal Lannes and Russian General Bagration. One important point in the northern part of the battlefield was Santon hill above the village of Tvarožná, from which it was possible to control the imperial road from Brno to Olomouc. The link between the centre of the formation and its northern end was secured by cavalry on both sides. The biggest cavalry clashes took place in this section near the village of Holubice-Kruh. The fighting in the northern part of the battlefield was evenly matched for a long time, with the French troops only gradually gaining the upper hand. The outcome of the battle was decided in the middle of the battlefield on Pratzen Heights and especially on Staré vinohrady, where there was a bitter clash between French and Russian Guard units, in which the French eventually prevailed.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
DER HÖHEPUNKT DER SCHLACHT

Die Schlacht begann frühmorgens mit einem Angriff auf Telnitz und Sokolnitz, doch dank geeigneter Taktik und Gelände gelang es den französischen Truppen, die weit überlegenen Russen und Österreicher relativ lange aufzuhalten. Damit wurden Napoleons Erwartungen voll erfüllt und der französische Kaiser konnte die Einheiten des Korps von Marschall Soult, im Nebel verborgen, unbemerkt den Pratzenberg angreifen lassen. Dieses Manöver (in der Militärsprache Löwensprung genannt) wurde von den Divisionen Saint-Hilaire und Vandamme eingeleitet. Sie besetzten relativ schnell das Dorf Pratzen und erreichten die Alten Weinberge und den Pratzenberg. Währenddessen tobten im Norden Kämpfe zwischen den Soldaten des französischen Marschalls Lannes und dem russischen General Bagration. Ein wichtiger Punkt im nördlichen Teil des Schlachtfeldes war der Santon-Hügel oberhalb des Dorfes Bosenitz, von dem aus die sogenannte Kaiserstraße von Brünn nach Olmütz kontrolliert werden konnte. Die Verbindung zwischen dem Zentrum der Formation und ihrem nördlichen Ende wurde durch die Kavallerie beider Gegner sichergestellt. Die heftigsten Kavalleriegefechte fanden in diesem Abschnitt in der Nähe des Dorfes Holubitz-Kruh statt. Die Kämpfe im nördlichen Teil des Schlachtfeldes waren lange Zeit ausgeglichen, erst allmählich gewannen die französischen Einheiten die Oberhand. Der Ausgang der Schlacht entschied sich im Zentrum des Schlachtfeldes auf dem Pratzenberg und insbesondere auf den Alten Weinbergen, wo es zu einem heftigen Zusammenstoß zwischen französischen und russischen Wacheinheiten kam, bei dem die Franzosen schließlich die Oberhand behielten.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
VYVRCHOLENÍ BITVY

Boj zahájily časně ráno spojenecké oddíly útokem na Telnici a Sokolnice, ale francouzským jednotkám se dařilo díky vhodné taktice a terénu daleko početnější Rusy a Rakušany poměrně dlouho zadržovat. Tím zcela splnily Napoleonovy představy a francouzský císař mohl nechat jednotky sboru maršála Soula kryté mlhou nepozorovaně zaútočit na pratecká návrší. Tento manévry (ve vojenské terminologii nazývaný jako Lví skok) zahájila Saint-Hilairova a Vandammova divize. Poměrně rychle obsadily vesnici Prace a dostaly se na Staré vinohrady a Pratecký kopec. Mezitím se na severu odehrávaly boje mezi voáky francouzského maršála Lannese a ruského generála Bagrationa. Důležitým bodem severní části bojiště se stal kopec Santon nad obcí Tvarožná, ze kterého bylo možné kontrolovat tzv. císařskou silnici z Brna do Olomouce. Spojení mezi středem sestavy a jeho severním koncem zajišťovalo u obou protivníků jezdectvo. Největší jezdecká střetnutí proběhla právě v tomto úseku nedaleko vesnice Holubice-Kruh. Boje v severní části bojiště byly dlouhou dobu vyrovnané, jen postupně získávaly navrch francouzské oddíly. O výsledku bitvy se rozhodlo ve středu bojiště na Prateckém kopci a zvláště na Starých vinohradech, kde došlo k intenzivnímu střetnutí francouzských a ruských gardových jednotek, ve kterém nakonec získali převahu Francouzi.

© Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LA FIN DE LA BATAILLE

Le tsar russe et l'empereur autrichien réagissent à l'évolution défavorable de la situation en ordonnant la retraite. Les forces alliées qui attaquent au sud du champ de bataille ignorent toutefois tout de l'évolution de la situation et poursuivent leur offensive à l'ouest. Napoléon en profite pour envoyer une partie de ses troupes depuis la colline de Pratzen sur les arrières des troupes alliées. Les troupes russo-autrichiennes sont prises au dépourvu : La colonne de Langeron en déroute, le général Przybyszewski se retrouve complètement encerclé et il est contraint de capituler, tandis que la colonne de Dokhtourov, accompagnée des troupes alliées restantes, tente de percer vers le sud à travers les étangs situés près des communes actuelles de Žatčany et Měnín. Ils y parvinrent finalement, mais à ce moment-là déjà, une légende se répand selon laquelle des milliers de soldats russes se seraient noyés au fond des étangs. La bataille se révèle être un désastre pour les alliés russo-autrichiens, les pertes sont immenses : de 20 000 à 25 000 soldats (morts, blessés, capturés et disparus) côté russe, quelque 6 000 hommes dans les rangs autrichiens. Dans le camp opposé, en revanche, l'armée française ne perd qu'environ 9 000 soldats. Si la bataille d'Austerlitz est à juste titre considérée comme l'une des plus grandes victoires de Napoléon, elle a aussi été un affrontement particulièrement sanglant.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
END OF THE BATTLE

In response to the unfavourable turn of events, the Russian Tsar and the Austrian Emperor issued the order to retreat. The attacking Allied units in the south of the battlefield, however, were unaware of the changing situation and continued pressing westward. Napoleon took advantage of this and sent some of his troops from Pratzen Heights to strike the Allies from the rear. The Russo-Austrian troops were taken completely by surprise: Langeron's column was broken up, General Przybyszewski found himself completely surrounded and was forced to surrender, and Dokhturov's column, together with the remaining Allied troops, tried to break through to the south along the causeway between the ponds near what are now the towns of Žatčany and Měnín. They eventually succeeded, but already back then, legend had it that there were thousands of Russian soldiers drowned at the bottom of the ponds. The battle turned out disastrously for the Russo-Austrian Allies – the Russians lost between 20,000 and 25,000 soldiers (dead, wounded, captured and missing), while the Austrians suffered the loss of around 6,000 men. In contrast, the French army lost only some 9,000 soldiers. The Battle of Austerlitz rightly became one of Napoleon's greatest victories, but also a very bloody encounter.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
DAS ENDE DER SCHLACHT

Der russische Zar und der österreichische Kaiser reagierten auf die ungünstige Entwicklung der Lage mit dem Befehl zum Rückzug. Die angreifenden alliierten Truppen im Süden des Schlachtfeldes waren sich der veränderten Lage jedoch nicht bewusst und setzten ihren Angriff nach Westen fort. Napoleon nutzte dies aus und schickte einen Teil seiner Truppen von den Pratzenbergen in den Rücken der Alliierten. Die russisch-österreichischen Truppen wurden völlig überrascht: Langerons Kolonne wurde zerlegt, General Przybyszewski war vollständig umzingelt und musste kapitulieren, und Dokhturovs Kolonne versuchte zusammen mit den verbleibenden alliierten Truppen, entlang des Damms zwischen den Teichen in der Nähe des heutigen Žatčany (Satschans) und Měnín (Mölnitz) nach Süden durchzubrechen. Sie waren schließlich erfolgreich, doch schon damals entstand die Legende über angeblich Tausende russischer Soldaten, die auf dem Grund der Teiche ertrunken seien. Die Schlacht endete für die russisch-österreichischen Verbündeten verheerend – die Russen verloren zwischen 20.000 und 25.000 Soldaten (Tote, Verwundete, Gefangene und Vermisste) und die Österreicher etwa 6.000 Mann. Im Gegensatz dazu verlor die französische Armee nur etwa 9.000 Soldaten. Die Schlacht von Austerlitz gilt zu Recht als einer von Napoleons größten Siegen, war aber auch eine sehr blutige Auseinandersetzung.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
ZÁVĚR BITVY

Na nepříznivý vývoj situace reagovali ruský car a rakouský císař rozkazem k ústupu. Útočící spojenecké jednotky na jihu bojiště však o změně se situaci nevěděly a pokračovaly v náporu na západ. Napoleon toho využil a poslal část svých oddílů z prateckých výšin spojencům do týlu. Rusko-rakouské jednotky byly zcela zaskočeny: Langeronova kolona byla rozbita, generál Przybyszewski se ocitl v úplném obklíčení a byl nucen kapitulovat a Dokhturovova kolona se spolu se zbylými spojeneckými oddíly snažila prorazit na jih po hrázi mezi rybníky u dnešních Žatčan a Měnin. To se jim nakonec zdařilo, ale již tehdy vznikla legenda o údajných tisících ruských vojáků utopených na dně rybníků. Bitva dopadla pro rusko-rakouské spojení katastrofálně – Rusové ztratili něco mezi 20 000–25 000 vojáků (mrtvých, raněných, zajatých a nezvěstných) a Rakusané přibližně 6 000 mužů. Naproti tomu přišla francouzská armáda pouze o přibližně 9 000 vojáků. Bitva u Slavkova se právem stala jedním z největších Napoleonových vítězství, ale rovněž velmi krvavým střetnutím.

Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

LA BUTTE DE ŽURÁŇ

La butte, traversée par la route impériale stratégique qui reliait Brno à Olomouc, possède une histoire très ancienne. Au sommet se trouve un tumulus datant de la période des grandes migrations (Ve-VIe siècles), qui abritait la majestueuse sépulture d'un noble lombard. Napoléon choisit la butte de Žuráň comme poste de commandement. De là, vers sept heures et demie du matin, il observe le lever du légendaire soleil d'Austerlitz, dont il se souviendra encore à la fin de sa vie à Sainte-Hélène. C'est depuis cet endroit qu'il observe la descente des troupes alliées depuis les hauteurs de la colline de Pratzen, tandis que les soldats français attendent, cachés par le brouillard, dans la vallée. Et depuis Žuráň, il donne l'ordre au maréchal Soult d'attaquer les positions affaiblies de l'ennemi sur la colline de Pratzen. En 1930, un monument est inauguré au sommet de la butte de Žuráň, à l'initiative du maréchal français Louis Franchet d'Espèrey. Il s'agit d'un bloc de granit surmonté d'une plaque en bronze représentant la disposition des troupes le matin du 2 décembre 1805.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
ŽURÁŇ

The hill through which the strategic imperial road from Brno to Olomouc passed has a very long history. On the summit there is an earthen mound dating from the Migration Period (5th-6th century), which once contained the majestic grave of a Lombard nobleman. Napoleon chose Žuráň as his command post. From there, at about half-past seven in the morning, he watched the rise of the legendary Austerlitz sun, a moment he recalled even at the end of his life on Saint Helena. From this point he watched the Allied troops descend from Pratzen Heights, while the French soldiers waited hidden by the fog in the valley. And it was from Žuráň that he issued an order to Marshal Soult to attack the enemy's weakened position on Pratzen Heights. In 1930, a memorial was unveiled at Žuráň, initiated by the French Marshal Louis Franchet d'Espèrey – a granite block with a bronze plaque depicting the position of the troops on the morning of 2 December 1805.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
ŽURÁŇ

Der Hügel, über den die strategische Kaiserstraße von Brünn nach Olmütz führte, hat eine lange Geschichte. Auf dem Gipfel befindet sich ein Erdhügel aus der Völkerwanderungszeit (5.–6. Jahrhundert), der das majestätische Grab eines langobardischen Magnaten verbarg. Napoleon wählte Žuráň als seinen Kommandoposten. Von hier aus beobachtete er gegen halb acht Uhr morgens den Aufgang der berühmten Sonne von Austerlitz, an die er sich noch am Ende seines Lebens auf St. Helena erinnerte. Von dort beobachtete er den Abstieg der alliierten Truppen aus den Pratzenbergen, während die französischen Soldaten im Tal im Nebel warteten. Von Žuráň aus gab er Marschall Soult den Befehl, die geschwächten feindlichen Stellungen auf den Pratezbergen anzugreifen. 1930 wurde auf Žuráň auf Initiative des französischen Marschalls Louis Franchet d'Espèrey ein Denkmal enthüllt – ein Granitblock mit einer Bronzeplatte, die die Position der Truppen am Morgen des 2. Dezember 1805 darstellt.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
ŽURÁŇ

Kopec, přes který procházela strategická císařská silnice z Brna do Olomouce má starobylou historii. Na vrcholu se nachází zemní mohyla z doby stěhování národů (5.–6. století), která ukrývala majestátní hrob langobardského velmože. Napoleon si Žuráň zvolil jako své velitelské stanoviště. Odtud pozoroval kolem půl osmé ráno východ pověstného slavkovského slunce, na kterém vzpomínal i v závěru života na Svaté Heleně. Z tohoto místa sledoval sestup spojeneckých oddílů z Prateckých návrší, zatímco francouzští vojáci čekali skrytí mlhou v údolí. A ze Žuráně vydal rozkaz maršálu Soultovi k útoku právě na oslabené postavení protivníka na Prateckých návrších. V roce 1930 byl na Žuráni odhalen pomník, který inicioval francouzský maršál Louis Franchet d'Espèrey – žulový blok s bronzovou deskou s vyobrazením postavení vojsk ráno 2. prosince 1805.

Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

SANTON

L'origine de l'appellation « Santon » est incertaine. À l'origine, les habitants de la région l'appelaient « Tvaroženský kopeček » ou « Padělek ». Elle provient probablement du français « saint Antoine » (svatý Antonín, en tchèque). Selon une théorie, cette appellation s'explique par le fait que la forme particulière de la colline rappelait aux soldats français une colline qu'ils connaissaient d'Égypte. Selon une autre théorie, les cartographes français auraient confondu la butte située à proximité de la commune de Tvarožná avec la colline surplombant Újezd, où se trouve la chapelle Saint-Antoine. Sur Santon se trouve la chapelle Notre-Dame-des-Neiges, mais les avis divergent quant à savoir si elle se trouvait déjà à cet endroit le jour de la bataille ou si elle a été démolie par les soldats français afin de pouvoir bénéficier d'une meilleure vue. Dans tous les cas, Santon est un point stratégique de la partie nord du champ de bataille, d'où il est possible de contrôler un tronçon de la route impériale. C'est pourquoi Napoléon y fait installer 18 canons et les soldats du 17e régiment d'infanterie légère du général Claparède. Il était relativement inhabituel que les soldats français renforcent leurs positions avec trois lignes de tranchées. Les troupes russes du prince Bagration ne parviennent pas à chasser les Français de Santon.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
SANTON

The origin of the name Santon is unclear; the locals originally called it Tvaroženský kopeček or Padělek. It probably comes from the French Saint Antoine, i.e. Saint Anthony. One theory has it that the French soldiers thought the hill's peculiar shape was very similar to one they knew from Egypt. Another theory goes that French cartographers confused the hill near Tvarožná with the hill above Újezd with the Chapel of St. Anthony. The Chapel of Our Lady of the Snows stands on Santon, but opinions differ as to whether it already stood there on the day of the battle or was torn down by French soldiers to improve their line of sight. In any case, Santon was a key point in the northern part of the battlefield, making it possible to control a section of the imperial road from there. For this reason, Napoleon had 18 cannons and soldiers of General Claparède's 17th Light Regiment stationed on it. The fact that the French soldiers fortified their positions with three lines of trenches was relatively unusual. Prince Bagration's Russian troops failed to dislodge the French from Santon.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
SANTON

Der Ursprung des Namens Santon ist unklar, ursprünglich nannten ihn die Einheimischen Bosenitz-Hügel oder Padělek (vom alt. tsch. Teilstück). Er stammt wahrscheinlich vom französischen Saint Antoine, dem Heiligen Antonius. Eine Theorie erklärt diesen Namen damit, dass der Hügel den französischen Soldaten mit seiner spezifischen Form sehr ähnlich dem Hügel erschien, den sie aus Ägypten kannten. Einer zweiten Theorie zufolge verwechselten französische Kartographen den Hügel bei Tvarožná (Bosenitz) mit dem Hügel oberhalb von Újezd (Austerlitz) mit der Kapelle des Heiligen Antonius. Auf Santon steht die Kapelle der Heiligen Maria Schnee. Es gibt jedoch unterschiedliche Meinungen darüber, ob sie am Tag der Schlacht noch auf dem Hügel stand oder von französischen Soldaten für eine bessere Aussicht abgerissen wurde. In jedem Fall war Santon ein wichtiger Punkt im nördlichen Teil des Schlachtfeldes und von dort aus konnte ein Abschnitt der Kaiserstraße kontrolliert werden. Aus diesem Grund ließ Napoleon 18 Kanonen und Soldaten des 17. leichten Regiments von General Claparède dort postieren. Dass die französischen Soldaten ihre Stellungen mit drei Schützengräben befestigten, war relativ ungewöhnlich. Den russischen Truppen des Fürsten Bagration gelang es nicht, die Franzosen aus Santon zu vertreiben.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
SANTON

Původ označení Santon je nejasný, původně mu místní říkali Tvaroženský kopeček či Padělek. Pravděpodobně pochází z francouzského Saint Antoine, svatý Antonín. Jedna teorie vysvětluje toto označení tím, že kopec připadal francouzským vojákům svým specifickým tvarem jako velmi podobný kopci, který znali z Egypta. Podle druhé teorie francouzští kartografové zaměnili kopec u Tvarožné s návrším nad Újezdem s kaplí sv. Antonína. Na Santonu stojí kaple P. Marie Sněžné, zda ale na kopci stála i v den bitvy nebo byla stržena francouzskými vojáky kvůli lepšímu rozhledu, na to se názory rozcházejí. Santon byl každopádně klíčový bod severní části bojiště a bylo možné odtud kontrolovat úsek císařské silnice. Z tohoto důvodu na něj nechal Napoleon umístit 18 děl a vojáky 17. lehkého pluku generála Claparèda. Relativně neobvyklé bylo, že francouzští vojáci své pozice opevnili třemi liniemi zákopů. Ruským jednotkám knížete Bagrationa se nepodařilo Francouze ze Santonu vytlačit.

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

TELNICE (TELNITZ)

Telnice était un petit village d'environ 400 habitants situé à la lisière sud du champ de bataille. Les premiers coups de feu sont tirés ici dès le début de la soirée du 1er décembre. La bataille elle-même commence également dans les proches environs de ce village aux premières heures du matin. Les troupes du maréchal de campagne autrichien Kienmayer attaquent la division française commandée par le général Legrand et tentent de la repousser hors de Telnice. Les soldats français parviennent à freiner l'assaut de l'ennemi en utilisant habilement tous les abris naturels et points d'appui disponibles : l'église Saint-Jean-Baptiste avec son cimetière entouré d'un mur de pierre, les habitations individuelles, les chemins creux. Ce n'est qu'aux alentours de neuf heures du matin que les alliés austro-russes parviennent à chasser les Français de Telnice. Mais une heure plus tard, les renforts français arrivent sous la forme des soldats du général Friant, appartenant au corps du maréchal Davout. Ceux-ci parviennent à surprendre les troupes alliées et à occuper brièvement le village. Les hussards autrichiens repoussent cependant les fantassins français vers l'ouest. Telnice sert ainsi de dernier point d'appui aux troupes russes et autrichiennes dans la partie sud du champ de bataille.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
TELNICE

Telnice was a small village with almost 400 inhabitants on the southern edge of the battle-field. The first shots were fired in the early evening of 1 December. The battle itself also started in this village in the early morning hours. Units of the Austrian Field Marshal Lieutenant Kienmayer attacked the French Legrand division and tried to push it out of Telnice. The French soldiers were successful in slowing the enemy onslaught, making skillful use of all available natural cover and strongpoints - the Church of St. John the Baptist with its cemetery surrounded by a stone wall, individual dwellings, and sunken lanes. It was not until around nine in the morning that the Austro-Russian allies managed to drive the French out of Telnice. However, an hour later French reinforcements arrived in the form of General Friant's troops from Marshal Davout's corps. They managed to surprise the Allied troops and briefly occupy the village. The Austrian hussars, however, drove the French infantry back to the west. Telnice was thus one of the last strongpoints of the Russian and Austrian troops in the southern part of the battlefield.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
TELNITZ

Telnitz war ein kleines Dorf mit fast 400 Einwohnern am südlichen Rand des Schlachtfeldes. Die ersten Schüsse fielen hier am frühen Abend des 1. Dezember. Auch die Schlacht selbst begann in den frühen Morgenstunden in der Nähe dieses Dorfes. Einheiten des österreichischen Feldmarschalls Kienmayer griffen die französische Division Legrand an und versuchten, sie aus Telnitz zu verdrängen. Den französischen Soldaten gelang es, den feindlichen Ansturm zu verlangsamen, indem sie geschickt alle natürlichen Deckungen und Stützpunkte nutzten – die Kirche St. Johannes der Täufer mit einem von einer Steinmauer umgebenen Friedhof, einzelne Wohnhäuser und Reeden. Erst gegen 9 Uhr morgens gelang es den österreichisch-russischen Verbündeten, die Franzosen aus Telnitz zu vertreiben. Doch innerhalb einer Stunde traf französische Verstärkung in Form von Soldaten von General Friant aus dem Korps von Marschall Davout ein. Es gelang ihnen, die alliierten Truppen zu überraschen und das Dorf kurzzeitig zu besetzen. Die österreichischen Husaren drängten die französische Infanterie jedoch nach Westen zurück. Telnitz diente somit als eine der letzten Hochburgen der russischen und österreichischen Truppen im südlichen Teil des Schlachtfeldes.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
TELNICE

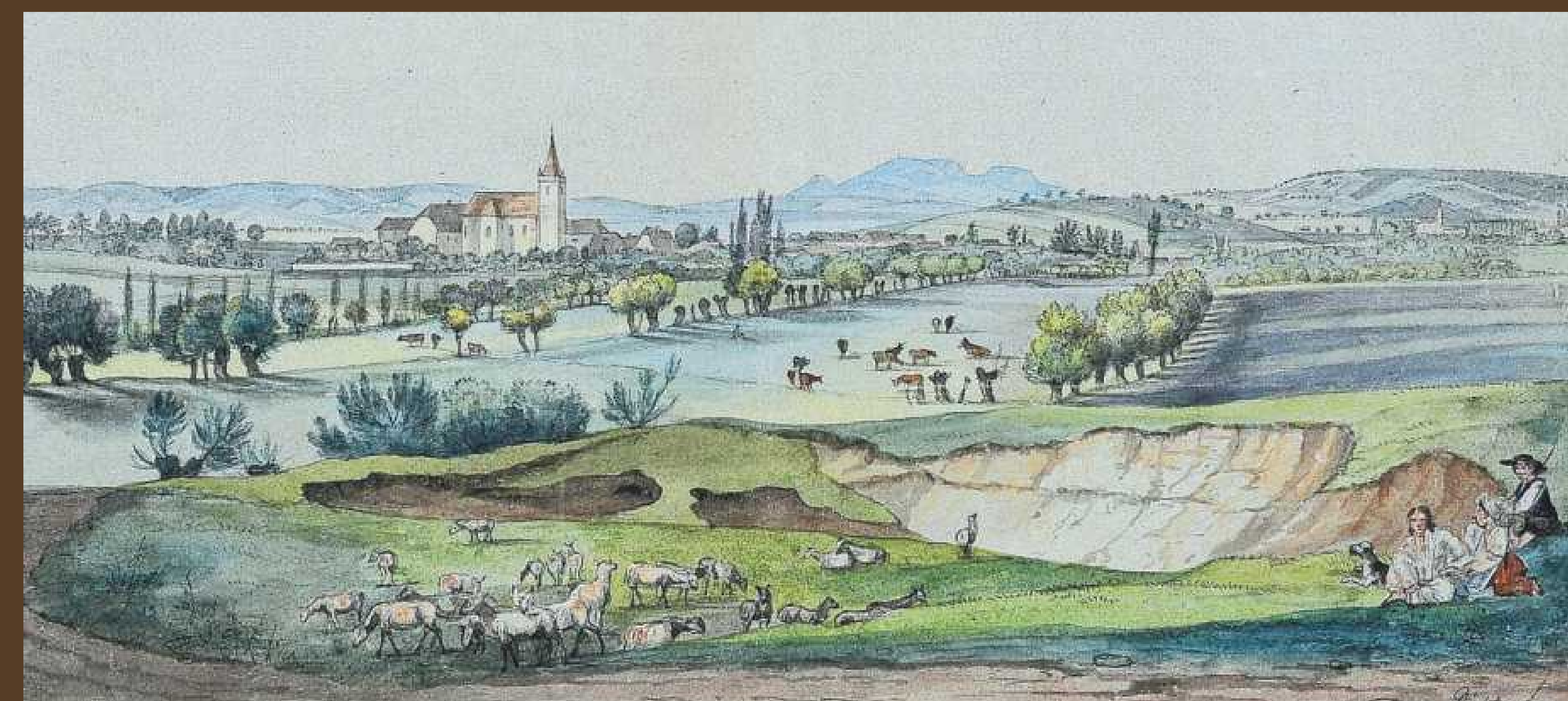
Telnice byla malou vesnicí s téměř 400 obyvateli na jižním okraji bojiště. První výstřely zde padly již v podvečer 1. prosince. Také samotná bitva byla zahájena u této obce v časných ranních hodinách. Jednotky rakouského polního podmaršála Kienmayera zaútočily na francouzskou Legrandovu divizi a snažily se ji z Telnice vytlačit. Francouzští vojáci zdárně plnili úkol brzdit nápor protivníka, šikovně využívali všech přirozených krytů a opěrných bodů – kostela sv. Jana Křtitele se hřbitovem obehnaným kamennou zdí, jednotlivých obydlí, úvozů. Teprve kolem deváté hodiny dopoledne se podařilo rakousko-ruským spojenecům Francouze z Telnice vypudit. Ovšem za hodinu dorazily francouzské posily v podobě vojáků generála Frianta ze sboru maršála Davouta. Těm se podařilo spojenecké jednotky překvapit a vesnici nakrátko obsadit. Rakouští husari však francouzské pešáky zahnali zpět na západ. Telnice tak sloužila jako jeden z posledních opěrných bodů ruských a rakouských jednotek v jižní části bojiště.

Jan Martinek

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

BATAILLE D'AUSTERLITZ

SOKOLNICE (SOKOLNITZ)

Sokolnice était un village de moins de 600 habitants et constituait le centre du domaine éponyme de la famille noble de Dietrichstein. Celle-ci y a fait construire un château baroque avec un jardin et un parc à faisans. Sokolnice a joué un rôle important dans les plans des commandants des forces alliées visant à contourner l'aile droite de Napoléon. Deux colonnes de soldats des forces alliés (celles de Langeron et de Przybyszewski) devaient attaquer dans cette direction. Napoléon confie la défense du territoire de Sokolnice aux soldats de la division d'infanterie de Legrand et à la brigade de cavalerie légère de Margaron. Ceux-ci doivent faire face à des forces alliées deux fois plus nombreuses. Après des combats intenses, les soldats russes parviennent finalement à percer les défenses françaises situées à l'arrière de Sokolnice, mais leur avancée est stoppée par les renforts français du général Friant. Ces troupes lancent alors une contre-attaque et repoussent progressivement les soldats russes hors de Sokolnice. Les combats sont sanglants, chaque maison ou presque fait l'objet d'une lutte acharnée, en particulier le château et le grenier baroque. À la fin de la bataille, les troupes françaises descendent de la colline de Pratzen et attaquent les soldats russes par derrière. Le général Przybyszewski tente de battre en retraite avec les soldats de la IIIe colonne, mais il est finalement contraint de capituler.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
SOKOLNICE

Sokolnice, a village with less than 600 inhabitants, was the centre of the estate of the noble Dietrichstein family bearing the same name. They had a Baroque chateau with a garden and a pheasantry built there. Sokolnice played a significant role in the Allied commanders' plans to get around Napoleon's right flank. Two columns of Allied soldiers (Langeron's and Przybyszewski's) were to attack in that direction. Napoleon entrusted the defence of the Sokolnice cadastre to the soldiers of Legrand's infantry division and Margaron's light cavalry brigade. They faced an Allied force twice their size. After intense fighting, the Russian soldiers finally managed to penetrate the French defences behind Sokolnice, but their further advance was halted by French reinforcements from General Friant. These troops in turn counterattacked and began to push the Russian soldiers out of Sokolnice. The fighting was bloody, with almost every building fought over, especially the chateau and the Baroque granary. At the end of the battle, French troops descended from Pratzen Heights and attacked the Russian soldiers at the rear. General Przybyszewski attempted to withdraw with the soldiers of the 3rd Column, but was ultimately forced to surrender.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
SOKOLNITZ

Sokolnitz war ein Dorf mit weniger als 600 Einwohnern und bildete das Zentrum des gleichnamigen Anwesens der Adelsfamilie Dietrichstein. Diese ließ hier ein Barockschloss mit Garten und Fasanenhaus errichten. Sokolnitz spielte eine wichtige Rolle in den Plänen der alliierten Kommandeure, Napoleons rechten Flügel zu umgehen. Zwei Kolonnen alliierter Soldaten (Langeron und Przybyszewski) sollten in diese Richtung angreifen. Napoleon vertraute die Verteidigung des Katasters von Sokolnitz den Soldaten der Infanteriedivision Legrand und der leichten Kavalleriebrigade Margaron an. Ihnen standen die doppelte Stärke der alliierten Truppen gegenüber. Nach heftigen Kämpfen gelang es den russischen Soldaten schließlich, die französische Verteidigung hinter Sokolnitz zu durchbrechen, doch ihr weiterer Vormarsch wurde durch französische Verstärkung unter General Friant gestoppt. Diese Einheiten starteten daraufhin einen Gegenangriff und begannen, die russischen Soldaten aus Sokolnitz zu verdrängen. Die Kämpfe waren blutig, und um fast jedes Haus, insbesondere das Schloss und den barocken Getreidespeicher, wurde heftig gekämpft. Am Ende der Schlacht stiegen die französischen Truppen vom Pratzenberg herab und griffen die russischen Soldaten im Rücken an. General Przybyszewski versuchte mit den Soldaten der 3. Kolonne den Rückzug, musste aber schließlich kapitulieren.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
SOKOLNICE

Sokolnice byly vesnice s méně než 600 obyvateli a jednalo se o centrum stejnojmenného panství šlechtického rodu Dietrichsteinů. Ti zde nechali vybudovat barokní zámek se zahradou a bažantnicí. Sokolnice hrály významnou úlohu v plánech spojeneckých velitelů na obchvat Napoleonova pravého křídla. Tímto směrem měly útočit dvě kolony spojeneckých vojáků (Langeronova a Przybyszewského). Napoleon obranou sokolnického katastru pověřil vojáký Legrandovy pěchotní divizi a Margaronovy brigády lehkého jezdectva. Ti čelili dvojnásobné přesile spojeneckých jednotek. Po intenzivních bojích se nakonec podařilo ruským vojákům proniknout francouzskou obranou za Sokolnice, ale jejich další postup zastavily francouzské posily generála Frianta. Tyto oddíly naopak přešly do protiútoků a začaly vytlačovat ruské vojáky ze Sokolnic. Boje byly krvavé, tvrdě se bojovalo téměř o každý dům, zvláště o zámek a barokní sýpku. V závěru bitvy sestoupily francouzské jednotky z Prateckého kopce a vpadly ruským vojákům do zad. Generál Przybyszewski se snažil s vojáký III. kolony ustoupit, ale nakonec byl donucen kapitulovat.

© Jan Mártinek

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

Velvyslancství ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

CENTRE TCHÈQUE
PARIS

jižní morava
Centrála cestovního ruchu

B | R | N | O |

MB Muzeum Brněnska
Památník Mohyla míru

BATAILLE D'AUSTERLITZ

STARÉ VINOHRADY

Staré vinohrady est le nom donné à une colline culminant à 297 mètres d'altitude, située entre les communes de Prace, Blažovice et Křenovice (Krenovitz). Le lieu tire son nom des vignes qui étaient cultivées là dans un passé lointain. Le 2 décembre 1805 au matin, de nombreuses troupes russes et autrichiennes se trouvent encore dans cette zone. Mais elles se mettent progressivement en route pour mener à bien leur avancée planifiée. La IIIe colonne du général Przybyszewski s'est déplacée pour attaquer Sokolnice. Les Alliés ne se doutent toutefois pas que, protégés par le brouillard, les soldats français de la division commandée par le général Vandamme progressent déjà dans la vallée. La brusque attaque française prend par surprise les troupes russes et autrichiennes de la IVe colonne et les repousse vers l'est. Le commandement des forces alliées comprend alors que reprendre le contrôle de cette position clé au centre du champ de bataille est indispensable. La garde tsariste russe d'élite est appelée à la rescousse et repousse l'infanterie française. Napoléon envoie les chasseurs à cheval de la Garde impériale à la contre-attaque. Après de durs combats menés par les unités d'élite, la cavalerie française réussit à vaincre la cavalerie russe, puis à repousser les troupes d'infanterie russes. Vaincues, les troupes alliées russo-autrichiennes battent en retraite vers l'est. À un certain moment de la bataille, les trois empereurs se trouvent tous dans les environs de Staré vinohrady.

ENG

BATTLE OF AUSTERLITZ
STARÉ VINOHRADY

Staré vinohrady is the name of a hill rising 297 metres above sea level, between the villages of Prace, Blažovice, and Křenovice. The locality got its name from the vineyards that grew here in the more distant past. On the morning of 2 December 1805, there were still numerous Russian-Austrian troops in the area. Gradually, however, they set out on their planned course of action. General Przybyszewski's 3rd Column moved to attack Sokolnice. The Allies, however, had no idea that, under cover of fog, the French soldiers of Vandamme's division were already advancing through the valley. The sudden French attack caught the Russian and Austrian units of the 5th Column by surprise and drove them east. It was clear to the Allied command that it was necessary to regain control of the key position in the centre of the battlefield. The elite Russian Tsarist Guard was called to the rescue and pushed back the French infantry. Emperor Napoleon sent his cavalry guard in on the counterattack. After fierce battles between elite units, the French Guard cavalry managed to defeat the Russian Guard cavalry and eventually push back the Russian Guard infantry. The defeated Allied Russian-Austrian forces retreated eastward. All three emperors were in the vicinity of Staré vinohrady at some point in the battle.

GER

SCHLACHT VON AUSTERLITZ
STARÉ VINOHRADY

Staré vinohrady (dt. Alte Weinberge) ist der Name eines 297 Meter über dem Meeresspiegel liegenden Hügels zwischen den Dörfern Prace (Pratzen), Blažovice (Bläswitz) und Křenovice (Krenowitz). Der Ort wurde nach den Weinbergen benannt, die hier in ferner Vergangenheit wuchsen. Am Morgen des 2. Dezember 1805 befanden sich in diesem Gebiet noch zahlreiche russisch-österreichische Einheiten. Sie begannen jedoch allmählich ihren geplanten Vormarsch. Die III. Kolonne von General Przybyszewski brach zum Angriff auf Sokolnitz auf. Die Alliierten hatten jedoch keine Ahnung, dass die französischen Soldaten von Vandammes Division bereits im Nebel durch das Tal vorrückten. Der heftige französische Angriff überraschte die russischen und österreichischen Einheiten der IV. Kolonne und drängte sie nach Osten zurück. Dem alliierten Kommando war klar, dass es notwendig war, die Kontrolle über die Schlüsselposition in der Mitte des Schlachtfeldes zurückzugewinnen. Die Eliteinheit der russischen Kaiserlichen Garde wurde zur Hilfe gerufen und drängte die französische Infanterie zurück. Kaiser Napoleon schickte seine Gardekavallerie zum Gegenangriff. Nach erbitterten Kämpfen der Eliteeinheiten gelang es der französischen Gardekavallerie, die russische Gardekavallerie zu besiegen und schließlich die russische Gardeinfanterie zurückzudrängen. Die besiegten verbündeten russisch-österreichischen Einheiten zogen sich nach Osten zurück. Irgendwann während der Schlacht befanden sich alle drei Kaiser in der Nähe von Staré vinohrady.

CZE

BITVA U SLAVKOVA
STARÉ VINOHRADY

Staré vinohrady je označení kopce dosahujícího výšky 297 metrů nad mořem, mezi obcemi Prací, Blažovicemi a Křenovicemi. Iméno získala lokalita podle vinohradů, které zde v hlubší minulosti rostly. Ještě ráno 2. prosince 1805 se v tomto prostoru nacházely početné rusko-rakouské jednotky. Postupně se však vydávaly na plánovaný postup. III. kolona generála Przybyszewského se přesunula k útoku na Sokolnice. Spojenci ovšem netušili, že kryti mlhou již postupují údolím francouzští vojáci Vandammovy divize. Francouzský prudký útok zaskočil ruské a rakouské jednotky IV. kolony a zahnal je na východ. Spojeneckému velení bylo jasné, že je nezbytné klíčovou pozici ve středu bojiště znovu ovládnout. Na pomoc byla povolána elitní ruská carská garda, která vytlačila francouzskou pěchotu. Císař Napoleon vyslal do protitoku svou jezdeckou gardu. Po tvrdých bojích elitních jednotek se francouzskému gardovému jezdectvu podařilo porazit ruské gardové jezdectvo a posléze vytlačit ruskou gardovou pěchotu. Porážené spojenecké rusko-rakouské jednotky ustupovaly na východ. V okolí Starých vinohradů se v určitém okamžiku bitvy nacházeli všichni tři císaři.

Jiří Sláma

IMAGES HISTORIQUES

DEPICTIONS OF HISTORY / HISTORISCHE ABBILDUNGEN / HISTORICKÁ VYOBRAZENÍ

Dominique Joseph Vandamme

© Jiří Sláma

BATAILLE D'AUSTERLITZ

FR BATTLE OF AUSTERLITZ LES AUTEURS

Auteur des textes :
Martin Rája

Auteur de la conception graphique :
Radim Marada

Consultation spécialisée :
Vladimíra Zichová
Ondřej Buček

Traduction :
Presto – Centre de traduction
et le Département des relations
internationales de la Mairie de Brno

ENG BATTLE OF AUSTERLITZ AUTHORS

Texts:
Martin Rája

Graphic design:
Radim Marada

Expert consultation:
Vladimíra Zichová
Ondřej Buček

Translation:
Presto – Translation Centre and the Foreign
Relations Department of the Brno City
Municipality

GER SCHLACHT VON AUSTERLITZ DIE AUTOREN

Der Autor der Texte:
Martin Rája

Der Autor der grafischen Form:
Radim Marada

Fachliche Beratung:
Vladimíra Zichová
Ondřej Buček

Übersetzung:
Presto – Übersetzungszentrum und Abteilung
Internationale Beziehungen des Magistrats der
Stadt Brünn

CZE BITVA U SLAVKOVA AUTORI

Texty:
Martin Rája

Grafická úprava:
Radim Marada

Odborná konzultace:
Vladimíra Zichová
Ondřej Buček

Překlad:
Presto – překladatelské centrum
a Odbor zahraničních vztahů Magistrátu
města Brna

Partenaires de l'exposition
Exhibition partners
Die Ausstellungspartner
Exhibition partners

Velvyslanectví ČR v Paříži
Ambassade de la République tchèque à Paris

Centrála evropského ruchu
jižní morava

B | R | N | O |